
Dokument z posiedzenia

A8-0309/2016

20.10.2016

SPRAWOZDANIE

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej:
realizacja priorytetów na rok 2016
(2016/2101(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Alfred Sant

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej (*):
Sofia Ribeiro, Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

(*) Komisja zaangażowana – art. 54 Regulaminu

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH (*).....	15
OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW	25
OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO.....	30
OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI.....	35
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	40

(*) Komisja zaangażowana – art. 54 Regulaminu

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2016 (2016/2101(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 136,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 maja 2016 r. w sprawie zaleceń dla poszczególnych krajów na 2016 r. (COM(2016)0321),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 28 i 29 czerwca 2016 r. (EUCO 26/16),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2016¹,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 kwietnia 2016 r. zatytułowany „Europejski Semestr 2016: Ocena postępów w zakresie reform strukturalnych, zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania oraz wyniki szczegółowych ocen sytuacji na mocy rozporządzenia (UE) nr 1176/2011” (COM(2016)0095),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2016 r., sprawozdanie Komisji przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania na 2016 r. i wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu, zalecenie Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro oraz wnioski Komisji z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego utworzenia Programu wspierania reform strukturalnych na lata 2017–2020,
- uwzględniając sprawozdanie pięciu przewodniczących z dnia 22 czerwca 2015 r. zatytułowane „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie przeglądu ram zarządzania gospodarczego: sytuacja obecna i wyzwania²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej³,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. zatytułowany „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu” (COM(2015)0012),

---

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0058.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0238.

³ Dz.U. C 165 E z 11.6.2013, s. 24.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz Inwestycji Strategicznych¹,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2014 r. zatytułowany „Plan inwestycyjny dla Europy” (COM(2014)0903),
  - uwzględniając zieloną księgę Komisji Europejskiej z dnia 18 lutego 2015 r. zatytułowaną „Tworzenie unii rynków kapitałowych” (COM(2015)0063),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 czerwca 2015 r. zatytułowany „Sprawiedliwy i skuteczny system opodatkowania przedsiębiorstw w Unii Europejskiej: pięć głównych obszarów działania” (COM(2015)0302),
  - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 5 lutego 2013 r.² i z dnia 15 września 2016 r.³ w sprawie poprawy dostępu MSP do finansowania,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Rozwoju Regionalnego, jak również Komisji Kultury i Edukacji (A8-0309/2016),
- A. mając na uwadze, że według prognozy Komisji z wiosny 2016 r. oczekiwana stopa wzrostu wyniesie w 2016 r. 1,6 % w strefie euro i 1,8 % w UE;
- B. mając na uwadze, że w Europie wciąż występuje poważny deficyt inwestycyjny oraz że potrzebne jest zwiększenie popytu wewnętrznego i skorygowanie zakłóceń równowagi makroekonomicznej przy jednoczesnym dalszym zwiększaniu inwestycji w UE;
- C. mając na uwadze, że ogólnie bezrobocie w UE (zaś w szczególności bezrobocie strukturalne) pozostaje jednym z głównych wyzwań, przed jakimi stoją państwa członkowskie, gdyż jest ono w chwili obecnej bardzo wysokie (10,5 mln długotrwale bezrobotnych w UE); mając na uwadze, że choć dane lekko się poprawiły w porównaniu z poprzednimi latami, stopa bezrobocia ludzi młodych i stopy bezrobocia ogółem na obrzeżach Europy są nadal znacznie wyższe od średniej stopy bezrobocia w całej UE;
- D. mając na uwadze, że spadek cen ropy naftowej oraz powolny wzrost gospodarczy na początku 2016 r. okazały się dodatkowymi czynnikami ściągającym stopę inflacji do poziomów poniżej zera;
- E. mając na uwadze, że rozwój sytuacji politycznej, a mianowicie wynik referendum w Zjednoczonym Królestwie i stosunki z Rosją, oraz niepewność co do rozwoju globalnej

¹ Dz.U. L 169 z 1.7.2015, s. 1.

² Dz.U. C 24 z 22.1.2016, s. 2.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0358.

sytuacji gospodarczej dodatkowo przyczyniły się do zahamowania inwestycji;

- F. mając na uwadze, że napływ uchodźców do państw członkowskich również zaszkodził inwestycjom w państwach członkowskich;
- G. mając na uwadze, że zalecenia dla państw członkowskich w ramach europejskiego semestru mają taki sam wskaźnik reakcji co jednostronne zalecenia OECD (29 % w porównaniu z 30 % w 2014 r.);
- H. mając na uwadze, że Parlament Europejski w swojej rezolucji w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2016 r. przyjął z zadowoleniem lepszą kombinację polityki budżetowej i monetarnej, podkreślając jednocześnie potrzebę szczególnego skupienia się na strefie euro; ponadto podkreślił w niej potrzebę zwiększenia inwestycji, trwałych reform i odpowiedzialności fiskalnej, aby jeszcze bardziej wspierać wyższe stopy wzrostu gospodarczego i ożywienie gospodarcze w Europie;

Wyzwanie stojące przed Europą w kontekście globalnego spowolnienia gospodarczego

1. zauważa z niepokojem, że gospodarka UE będzie rosła wolniej niż się spodziewano na podstawie europejskiej prognozy gospodarczej z wiosny 2016 r., jako że PKB w strefie euro powinno wzrosnąć do 1,6 %, a w 2017 r. powinno osiągnąć 1,8 %;
2. podkreśla, że wyzwania stojące przed UE są powiązane z pogarszającym się klimatem międzynarodowym, zwlekaniem z trwałymi reformami oraz z rozbieżnościami w wynikach gospodarczych i społecznych w różnych częściach Unii; podkreśla potrzebę zwiększenia wzrostu gospodarczego, spójności, produktywności i konkurencyjności; uważa, że brak trwałych inwestycji i niedociągnięcia w tworzeniu jednolitego rynku pozbawiają UE pełni jej potencjału wzrostu;
3. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja skupiła się w swoich zaleceniach dla poszczególnych krajów na 2016 r. na trzech podstawowych priorytetach służących zwiększeniu wzrostu gospodarczego: na wspieraniu inwestycji umożliwiających innowacje, wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy, na realizacji społecznie wyważonych reform strukturalnych oraz na zachęcaniu do odpowiedzialnych finansów publicznych; podkreśla jednak, że Komisja powinna zrobić więcej dla zwiększenia stabilności finansów publicznych zgodnie z zasadami paktu stabilności i wzrostu, w pełni wykorzystując zawarte w nim klauzule elastyczności zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. (COM(2015)0012);
4. dostrzega znaczenie spójności między instrumentami polityki spójności a szerszymi ramami zarządzania gospodarczego w kontekście wspierania starań na rzecz ożywienia gospodarczego koniecznych do osiągnięcia zgodności z zasadami europejskiego semestru; podkreśla jednak, że legitymacja polityki spójności wywodzi się z traktatów oraz że polityka ta jest wyrazem europejskiej solidarności, a jej główne założenie to wzmocnienie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w UE w drodze zmniejszenia dysproporcji w poziomach rozwoju poszczególnych regionów oraz finansowania inwestycji związanych z celami strategii „Europa 2020” i zbliżenia UE do obywateli; jest zatem zdania, że środki wiążące skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należytym zarządzaniem gospodarczym powinny być stosowane rozważnie, w sposób wyważony i wyłącznie w ostateczności, a ich efekty

powinny być zgłaszane; przypomina ponadto, że stosowanie takich środków powinno zawsze być uzasadnione i przejrzyste oraz że przy ich stosowaniu należy brać pod uwagę uwarunkowania społeczne i gospodarcze danego państwa członkowskiego, tak aby uniknąć ograniczania inwestycji regionalnych i lokalnych, które są absolutnie niezbędne dla gospodarek państw członkowskich, a w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), gdyż maksymalizują wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy oraz pobudzają konkurencyjność i wydajność, zwłaszcza w okresie silnej presji na wydatki publiczne; w odniesieniu do przypadków dwóch państw członkowskich, których dotyczyły decyzje Rady z dnia 12 lipca 2016 r., pociągające za sobą kary w ramach procedury nadmiernego deficytu na podstawie art. 126 ust. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zwraca uwagę na wniosek Komisji z dnia 27 lipca 2016 r. i wydaną w jego następstwie decyzję Rady z dnia 8 sierpnia o odwołaniu kar, które mogły zostać nałożone, po uwzględnieniu uzasadnionych wniosków państw członkowskich, trudnej sytuacji gospodarczej, wysiłków reformatorskich obu państw i ich zobowiązania się do przestrzegania zasad paktu stabilności i wzrostu; uważa w związku z tym, że wniosek, by zawiesić część zobowiązań na rok 2017 dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na mocy środków wiążących ich skuteczność z należyтым zarządzaniem gospodarczym, powinien uwzględnić stanowisko Parlamentu przedstawione w ramach zorganizowanego dialogu;

5. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja nadal stosuje podejście polegające na ograniczaniu liczby zaleceń, oraz jej wysiłki na rzecz usprawnienia semestru poprzez uwzględnianie przy wyznaczaniu celów politycznych na następne 18 miesięcy przede wszystkim priorytetowych dziedzin o istotnym znaczeniu makroekonomicznym i społecznym; przypomina, że ułatwia to wdrażanie zaleceń w oparciu o kompleksowy i sensowny zbiór istniejących wskaźników gospodarczych i społecznych; podkreśla, że ograniczenie liczby zaleceń powinno również doprowadzić do większego ukierunkowania tematycznego; podkreśla potrzebę zmniejszania różnic gospodarczych między państwami członkowskimi oraz osiągnięcia konwergencji;
6. w pełni wspiera wysiłki na rzecz zapewnienia większej samoodpowiedzialności krajowej przy formułowaniu i wdrażaniu zaleceń dla poszczególnych krajów jako toczącym się procesie reformatorskim; uważa, że w trosce o zwiększenie samoodpowiedzialności krajowej i sprzyjanie wdrażaniu zaleceń dla poszczególnych krajów oraz z uwagi na to, że ponad połowę tych zaleceń muszą wdrażać władze regionalne i lokalne, zalecenia te należy jasno sformułować w oparciu o dobrze zdefiniowane i skonstruowane priorytety na szczeblu europejskim, w stosownych przypadkach z udziałem parlamentów narodowych oraz władz regionalnych i lokalnych; podkreśla, że z uwagi na obecny podział uprawnień i kompetencji w poszczególnych państwach członkowskich wdrażanie zaleceń dla poszczególnych krajów mogłoby zostać udoskonalone przy aktywnym udziale władz lokalnych i regionalnych, i w związku z tym popiera propozycję kodeksu postępowania dotyczącego udziału władz lokalnych i regionalnych w procesie europejskiego semestru, jak zasugerował to Komitet Regionów; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniej kontroli demokratycznej nad krajowymi programami reform w parlamentach narodowych;
7. podkreśla, że długotrwały kryzys gospodarczy w Europie uwidocznił palącą potrzebę

ułatwiania inwestycji w takich obszarach jak edukacja, innowacja, badania i rozwój przy jednoczesnym zwiększaniu konkurencyjności UE poprzez realizację trwałych reform strukturalnych w celu pobudzenia tworzenia wartościowych miejsc pracy oraz poprzez prowadzenie odpowiedzialnej polityki fiskalnej w celu stworzenia lepszego klimatu dla zatrudnienia, przedsiębiorstw (zwłaszcza MŚP) i inwestycji; zauważa wpływ Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych po roku jego funkcjonowania; podkreśla, jak ważne jest zwiększenie absorpcji EFIS w regionach słabiej rozwiniętych i w regionach w okresie przejściowym, oraz podkreśla znaczenie prawdziwie uzupełniającego charakteru tych inwestycji przy jednoczesnym wzmożeniu wysiłków na rzecz opracowania platform inwestycyjnych, w tym na poziomie regionalnym;

8. podkreśla, że nadal zbyt wysokie stopy bezrobocia, a szczególnie bezrobocia młodzieży, pokazują, iż zdolność tworzenia wartościowych miejsc pracy w kilku państwach członkowskich jest wciąż ograniczona, oraz podkreśla, że potrzebne są dalsze działania, prowadzone w konsultacji z partnerami społecznymi i zgodnie z krajowymi praktykami, aby zwiększyć inwestowanie w umiejętności, sprawić, by rynki pracy bardziej sprzyjały włączeniu społecznemu oraz ograniczyć wykluczenie społeczne i narastające nierówności w dochodach i majątku przy jednoczesnym utrzymaniu należytego zarządzania budżetem; stwierdza, że działania ułatwiające dostęp do finansowania, w szczególności MŚP, są konieczne do efektywnego przeciwdziałania wysokiemu bezrobociu utrzymującemu się w wielu państwach członkowskich;
9. podkreśla, że obecna sytuacja gospodarcza, w której nadwyżka płynności występuje jednocześnie ze stopami procentowymi na zerowej granicy, perspektywami niskiego popytu oraz ograniczonymi inwestycjami i wydatkami gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, wymaga od Komisji zastosowania odświeżonej kombinacji polityki fiskalnej i monetarnej w celu wygenerowania wzrostu; zauważa, że sama polityka monetarna nie wystarcza do pobudzenia wzrostu gospodarczego, gdy brakuje inwestycji i trwałych reform strukturalnych;

Priorytety i cele w zaleceniach na 2016 r.

10. podkreśla zalecenie Komisji pod adresem trzech państw członkowskich, by wyszły z procedury nadmiernego deficytu; zgadza się z Komisją, że znaczne i stałe nadwyżki na rachunkach obrotów bieżących świadczą o potrzebie pobudzenia popytu i inwestycji, w szczególności inwestycji długoterminowych, w celu podjęcia wyzwań, jakie niesie przyszłość w zakresie transportu i komunikacji, gospodarki cyfrowej, edukacji, innowacji i badań naukowych, zmiany klimatu, energii, ochrony środowiska i starzenia się populacji; wzywa Komisję do dalszego zachęcania wszystkich państw członkowskich do prowadzenia odpowiedzialnej i zrównoważonej polityki budżetowej, która leży u podstaw wzrostu i ożywienia gospodarczego, poprzez zwiększenie nacisku na inwestycje i efektywne wydatki publiczne oraz wspieranie społecznie wyważonych reform strukturalnych;
11. zauważa, że dalsze środki są potrzebne, by zwiększyć możliwości finansowania, zwłaszcza dla MŚP, i ograniczyć pożyczki zagrożone w strefie euro zgodnie z prawem UE w celu uzdrowienia bilansów banków i zwiększenia w ten sposób ich zdolności do

kredytowania gospodarki realnej; podkreśla znaczenie stopniowego ukończenia i wdrożenia unii bankowej oraz rozwoju unii rynków kapitałowych w celu stworzenia stabilnego środowiska dla inwestycji i wzrostu gospodarczego oraz w celu uniknięcia rozdrobnienia rynku finansowego strefy euro;

12. podkreśla fakt, że inwestycje dotychczas pozostają w tyle i nie przynoszą trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w UE oraz nie przyczyniają się do poprawy otoczenia biznesowego; uważa, że polityce monetarnej powinna towarzyszyć odpowiednia polityka fiskalna – zgodna z zasadami paktu stabilności i wzrostu oraz jego klauzulami elastyczności – zmierzająca do wygenerowania wzrostu gospodarczego w UE; zwraca uwagę, że w ostatnich latach nastąpił silny spadek inwestycji na szczeblu samorządów terytorialnych, lecz że nadal inwestycje te stanowią około 60 % inwestycji publicznych w UE; podkreśla, że instrumenty polityki inwestycyjnej, takie jak EFIS i europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, wymagają odpowiednio skalibrowanego łączenia i komplementarności między nimi w celu zwiększenia wartości dodanej wydatków unijnych poprzez przyciągnięcie dodatkowych środków od inwestorów prywatnych; podkreśla zatem, że przy opracowywaniu danego projektu reform strukturalnych w ramach programu wspierania reform strukturalnych należy zapraszać do udziału władze lokalne i regionalne;

Reakcje polityczne i wnioski

13. podkreśla potrzebę zwiększenia ogólnej zdolności UE do wzrostu, tworzenia i utrzymywania wartościowych miejsc pracy, a tym samym do radzenia sobie z wysokimi stopami bezrobocia poprzez stworzenie ram regulacyjnych sprzyjających wzrostowi gospodarczemu; uważa, że migracja mogłaby odegrać pewną rolę w zrównoważeniu negatywnych skutków starzenia się populacji, co zależy od zdolności państw członkowskich do lepszego wykorzystania umiejętności migrantów i dostosowania systemów zarządzania migracją zarobkową do potrzeb rynku pracy;
14. podkreśla znaczenie systemów edukacji sprzyjających włączeniu społecznemu, które pobudzają innowację i kreatywność oraz rozwijają umiejętności potrzebne na rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia zawodowego; zauważa, że przy unikaniu równania w dół w zakresie płac i standardów pracy należy utrzymać właściwy kompromis między kosztami gospodarczymi, społecznymi i ludzkimi zgodnie z unijnymi wartościami – solidarnością i pomocniczością, jednocześnie kładąc nacisk na inwestowanie w kapitał ludzki, badania i rozwój, udoskonalanie systemów edukacji i kształcenia zawodowego, w tym kształcenia przez całe życie; uważa, że potrzebne są dobrze zaprojektowane strategie polityczne, aby sprzyjać innowacji, badaniom i rozwojowi w celu wspierania wydajności, generowaniu stałego, trwałego wzrostu gospodarczego i służenia pomocą w radzeniu sobie z obecnymi wyzwaniami strukturalnymi, a tym samym w celu wypełnienia luki innowacyjności względem innych gospodarek;
15. zwraca się do Komisji o potraktowanie priorytetowo środków zmniejszających przeszkody utrudniające większy napływ inwestycji i wymianę handlową, które istnieją zarówno na poziomie UE z powodu braku jasności co do planowanych strategii, w szczególności w następujących dziedzinach: energetyka, transport, komunikacja i

gospodarka cyfrowa; w następstwie przyjęcia unii bankowej zauważa na poziomie krajowym skutki skomplikowanych systemów prawnych, korupcji, braku przejrzystości w sektorze finansowym, przestarzałej biurokracji, nieodpowiedniej cyfryzacji usług publicznych, niewłaściwej alokacji zasobów, obecności barier dla rynku wewnętrznego w sektorze bankowym i w sektorze ubezpieczeń oraz skutki systemów edukacji, które rozmiągają się z wymaganiami rynku pracy i wymaganiami związanymi z urzeczywistnieniem rynku wewnętrznego, dla pożyczek bankowych;

16. ubolewa nad tym, że w kontekście strategii „Europa 2020”, w przypadku której po raz pierwszy walka z ubóstwem była częścią programu UE, cel dotyczący ograniczenia skali ubóstwa w Unii nie zostanie osiągnięty; uważa, że cel dotyczący walki z ubóstwem należy uwzględniać już na etapie opracowywania koncepcji każdej polityki UE;
17. podkreśla, jak ważne jest unikanie nadmiernego klina podatkowego, jako że zbyt wysokie podatki zniechęcają osoby bierne zawodowo, bezrobotne, drugich żywicieli rodziny i osoby nisko uposażone do powrotu na rynek pracy;
18. przyjmuje do wiadomości toczące się między Komisją a państwami członkowskimi dyskusje nad metodą obliczania luki produktowej;
19. zwraca uwagę, że należy dołożyć starań, by znieść pozostałe bariery dla inwestycji w państwach członkowskich i umożliwić bardziej odpowiednią kombinację polityki fiskalnej i monetarnej ukierunkowaną na strategię polityczne sprzyjające trwałemu wzrostowi gospodarstwu, łącznie z rzeczywistym naciskiem na wydatki w dziedzinie badań i rozwoju; uważa, że wsparcie publiczne i prywatne dla instytucji badawczych i placówek szkolnictwa wyższego jest kluczowym czynnikiem zwiększenia konkurencyjności gospodarki europejskiej oraz że słabość lub brak takiej infrastruktury stawia niektóre kraje w bardzo niekorzystnej sytuacji; podkreśla, że nie ma uniwersalnej, idealnej recepty na unijną politykę innowacyjności, lecz że w celu zlikwidowania istniejącej w UE przepaści w zakresie zdolności innowacyjnych należy zalecić wystarczająco zróżnicowane polityki innowacyjności w państwach członkowskich, bazujące na modelowych przykładach osiągniętych sukcesów;
20. przyjmuje z zadowoleniem porozumienie osiągnięte na konferencji klimatycznej w Paryżu (COP21) z grudnia 2015 r. oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję do wprowadzenia go w życie;

Udział poszczególnych sektorów w europejskim semestrze na 2016 r.

Polityka zatrudnienia i polityka społeczna

21. uważa, że Rada i Komisja powinny dążyć do tego, aby procesowi konsolidacji budżetowej towarzyszyły środki, które pozwalają ograniczać nierówności, oraz podkreśla, że proces europejskiego semestru powinien pomóc znaleźć rozwiązania dla aktualnych i przyszłych wyzwań społecznych i zapewnić dzięki temu większą wydajność gospodarczą; podkreśla, że inwestycje społeczne w kapitał ludzki muszą stanowić podstawowe działanie uzupełniające, gdyż kapitał ludzki jest jednym z czynników wzrostu, stymulującym konkurencyjność i rozwój; domaga się, aby poważnym reformom strukturalnym proponowanym w zaleceniach dla poszczególnych

krajów towarzyszyła ocena skutków społecznych odnosząca się do oddziaływania krótko-, średnio- i długoterminowego, której celem będzie lepsze zrozumienie wpływu społecznego, gospodarczego i skutków dla zatrudnienia, zwłaszcza pod kątem tworzenia nowych miejsc pracy i wzrostu gospodarczego;

22. podkreśla, że bezrobocie, a zwłaszcza bezrobocie młodzieży, pozostaje nadrzędnym problemem społeczeństw europejskich, oraz że według Komisji bezrobocie stale stopniowo maleje, ale pozostaje na poziomie wyższym niż w 2008 r., przy czym w kwietniu 2016 r. bez pracy pozostawało 21,2 mln osób, zaś między poszczególnymi państwami członkowskimi występują pod tym względem ogromne różnice; wskazuje na konieczność jakościowej i ilościowej oceny powstałych miejsc pracy, aby uniknąć wzrostu wskaźnika zatrudnienia będącego tylko skutkiem niepewnych form zatrudnienia lub spadku liczby ludności aktywnej zawodowo; stwierdza, że choć systemy kształcenia i szkolenia zawodowego niektórych państw członkowskich zapewniają wyniki w zakresie przekazywanych umiejętności i wiedzy, nie sprawdzają się jednak w skali międzynarodowej i borykają się z niedoborem wykwalifikowanej siły roboczej, co powoduje pośrednio, że 39 % przedsiębiorstw wciąż ma problemy ze znalezieniem pracowników o wymaganych umiejętnościach; nalega, aby w zaleceniach dla poszczególnych krajów większy nacisk położono na przewyciężenie strukturalnego braku równowagi na rynku pracy, w tym bezrobocia długotrwałego i niedopasowania umiejętności oraz podkreśla potrzebę dalszego inwestowania oraz rozwijania systemów kształcenia i szkolenia zawodowego, zapewniających społeczeństwu narzędzia i zdolności w zakresie dostosowania się do zmieniających się wymogów rynku pracy;
23. podkreśla, że w latach 2008–2014 o 4,2 mln zwiększyła się w UE liczba osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, wynosząca ponad 22 mln (22,3 %); stwierdza, że Komisja oświadczyła, że „większość państw członkowskich nadal odczuwa poważne społeczne skutki kryzysu”; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by podjęły bardziej zdecydowane wysiłki na rzecz ograniczenia ubóstwa, wykluczenia społecznego i narastających nierówności, aby wyeliminować dysproporcje gospodarcze i społeczne między państwami członkowskimi i w obrębie społeczeństw; jest zdania, że walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz zmniejszanie nierówności powinny należeć do priorytetów odzwierciedlonych w zaleceniach dla poszczególnych krajów, ponieważ mają podstawowe znaczenie dla osiągnięcia długotrwałego wzrostu gospodarczego oraz społecznie akceptowalnego tempa wdrożenia;
24. przypomina, że – jak stwierdził Parlament – społecznie odpowiedzialne reformy muszą opierać się na solidarności, integracji, sprawiedliwości społecznej i sprawiedliwym podziale dóbr, czyli modelu, który gwarantuje równość i zabezpieczenie społeczne, chroni najsłabsze grupy społeczne i poprawia poziom życia wszystkich obywateli;
25. jest przekonany, że wzrost gospodarczy powinien gwarantować pozytywne skutki społeczne; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie trzech nowych wskaźników zatrudnienia do tabeli wyników makroekonomicznych; ponawia prośbę, aby były one traktowane tak samo jak już istniejące wskaźniki ekonomiczne, co zagwarantuje lepszą ocenę zakłóceń równowagi wewnętrznej i poprawi skuteczność reform strukturalnych; apeluje w związku z tym – aby zapobiec wybiórczemu stosowaniu wskaźników – o umożliwienie inicjowania dogłębnych analiz, umożliwiające lepsze zrozumienie związku przyczynowo-skutkowego między strategiami politycznymi a działaniami;

proponuje wprowadzenie procedury dotyczącej zakłóceń równowagi społecznej przy opracowywaniu zaleceń dla poszczególnych krajów, aby zapobiegać równaniu w dół pod względem standardów społecznych, opierając się na skutecznym wykorzystaniu wskaźników społecznych i wskaźników zatrudnienia w nadzorze makroekonomicznym; jest zdania, że traktowanie tak samo wskaźników zatrudnienia i ekonomicznych powinno iść w parze ze wzrostem znaczenia Rady EPSCO w europejskim semestrze;

26. uważa, że wprowadzenie trzech wskaźników zatrudnienia pokazuje, że europejska strategia zatrudnienia, w tym wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia, odgrywają ważną rolę w procesie zarządzania gospodarką UE, lecz konieczne są dodatkowe wysiłki, zwłaszcza polegające na wprowadzeniu wskaźników społecznych;
27. docenia, że Komisja rozpoczęła prace nad ustanowieniem europejskiego filaru praw socjalnych, ale przypomina, że konieczne jest przedstawienie wyników konsultacji oraz podjęcie dalszych skutecznych kroków, dzięki którym UE zostanie pogłębiona i będzie sprawiedliwsza oraz odegra ważną rolę w rozwiązaniu problemu nierówności; zwraca w tym zakresie uwagę na sprawozdanie pięciu przewodniczących, w którym apelują o większą spójność gospodarczą i społeczną, ale przyznaje, że nie istnieje jedno uniwersalne rozwiązanie; uważa w związku z tym, że każda wspólna polityka powinna być dostosowana do sytuacji w danym państwie członkowskim; uważa, że europejskie działania powinny także uwzględniać nierówności i różnice w dochodach wewnątrz państw członkowskich i nie mogą ograniczać się do działań tylko na rzecz najbardziej potrzebujących;
28. docenia fakt, że w europejskim semestrze kładzie się obecnie większy nacisk na zatrudnienie i sytuację społeczną, jednocześnie szanując uprawnienia państw członkowskich; wzywa je do pilnych działań w celu zapewnienia godnej pracy i płac umożliwiających utrzymanie na minimalnym poziomie, dostęp do odpowiedniego minimalnego dochodu i zabezpieczenia społecznego (które obniżyło już wskaźnik ubóstwa z 26,1 % do 17,2 %) i wysokiej jakości usług publicznych, oraz popiera opracowanie i ustanowienie odpowiedniego zrównoważonego systemu zabezpieczenia społecznego; apeluje do Komisji o udzielenie pomocy państwom członkowskim i wymianę z nimi najlepszych praktyk w celu poprawy zdolności administracyjnych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, co stanowi kluczowe wyzwanie dla podjęcia na nowo długoterminowych inwestycji oraz zapewnienia tworzenia miejsc pracy i trwałego wzrostu;
29. podkreśla, że zapewnienie systemów zabezpieczenia społecznego i zarządzanie nimi podlega kompetencji państw członkowskich, a Unia te działania koordynuje, ale ich nie harmonizuje;
30. uważa, że ustalanie wysokości płac leży w zakresie kompetencji państw członkowskich, co zgodnie z zasadą pomocniczości należy uszanować;
31. odnotowuje spadek stopy bezrobocia wśród młodzieży, wskazuje jednak, że nadal utrzymuje się ono na niewiarygodnie wysokim poziomie, gdyż bez pracy pozostaje w UE ponad 4 mln młodych osób (poniżej 25. roku życia), z czego 2,885 mln w strefie euro; ubolewa, że ponad trzy lata po uruchomieniu Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych wyniki wdrażania gwarancji dla młodzieży są tak nierównomierne, a niekiedy wdrażana jest ona w sposób nieefektywny; wzywa Komisję, by przedstawiła w

październiku gruntowną analizę jej wdrożenia, która stanie się podstawą dla kontynuacji programu;

32. przypomina, że w wielu państwach członkowskich świadczenia dla bezrobotnych maleją z roku na rok w wyniku m.in. bezrobocia długotrwałego, przez co rośnie liczba osób znajdujących się poniżej progu ubóstwa i wykluczenia społecznego; apeluje o zagwarantowanie odpowiednich świadczeń dla bezrobotnych, umożliwiających im godne życie, lub o podjęcie działań umożliwiających płynną integrację tych osób na rynku pracy;
33. podkreśla fakt, że brak równowagi w systemach emerytalnych to przede wszystkim konsekwencja bezrobocia, spadku wartości wynagrodzeń i upowszechnienia się niepewnych form zatrudnienia; w związku z tym apeluje o reformy gwarantujące odpowiednie finansowanie dla silnego pierwszego filaru emerytalnego, co zapewni godne emerytury, w każdym razie przynajmniej powyżej progu ubóstwa;
34. przypomina ponownie, że swobodny przepływ osób ma podstawowe znaczenie dla wzmocnienia konwergencji między krajami europejskimi oraz ich integracji;
35. odnotowuje wzrost liczby zaleceń (dla pięciu państw członkowskich) dotyczących systemów dochodu minimalnego; wzywa Komisję – biorąc pod uwagę, że duże nierówności pod względem dochodów są szkodliwe nie tylko dla spójności społecznej, lecz także dla trwałego wzrostu gospodarczego (jak stwierdziły niedawno zarówno MFW, jak i OECD) – by zrealizowała obietnicę zawartą w przemówieniu inauguracyjnym przewodniczącego J.-C. Junckera, dotyczącą zapewnienia odpowiedniego dochodu wszystkim Europejczykom za pomocą europejskich ram minimalnego dochodu, tak aby pokryć podstawowe koszty życiowe przy jednoczesnym poszanowaniu praktyk krajowych i zasady pomocniczości;
36. wyraża zaniepokojenie z powodu wzrostu nierówności w dochodach wynikającego częściowo z nieskutecznych reform rynku pracy; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia środków zapewniających poprawę jakości pracy w celu ograniczenia segmentacji rynku pracy wraz ze środkami podnoszącymi płacę minimalną do godziwego poziomu i wzmacniającymi negocjacje zbiorowe oraz pozycję pracowników w systemach kształtowania wynagrodzeń celem zmniejszenia zróżnicowania płac; ostrzega, że w ciągu ostatnich dziesięcioleci zarządy przedsiębiorstw pochłaniały większą część zysków, podczas gdy płace pracowników utrzymywały się na tym samym poziomie lub zostały obniżone; uważa, że to nadmierne zróżnicowanie wynagrodzeń pogłębia nierówności i szkodzi wydajności oraz konkurencyjności przedsiębiorstw;
37. wyraża zaniepokojenie w związku z utrzymującym się wysokim bezrobociem długotrwałym, które w UE dotyka 10,5 mln osób, oraz przypomina, że integracja długotrwanie bezrobotnych na rynku pracy ma zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania trwałości systemów zabezpieczenia społecznego, a także dla pewności siebie tych osób; dlatego też ubolewa nad brakiem działań ze strony państw członkowskich w związku z wdrażaniem zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwanie bezrobotnych na rynku pracy; ponawia apel do Komisji o wsparcie wysiłków zmierzających do stworzenia sprzyjających integracji możliwości uczenia się przez całe życie dla pracowników i osób poszukujących pracy w każdym wieku oraz o

podjęcie w najwcześniejszym możliwym terminie działań mających poprawić dostęp do finansowania UE oraz w miarę możliwości do zmobilizowania dodatkowych zasobów;

38. uważa, że zabezpieczenie społeczne, w tym emerytury i usługi takie jak opieka zdrowotna, opieka nad dziećmi i opieka długoterminowa nadal mają podstawowe znaczenie dla zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, wydłużenia życia zawodowego oraz tworzenia miejsca pracy i ograniczenia nierówności; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wzmocniły strategie polityczne gwarantujące wystarczalność, adekwatność, skuteczność, a także jakość systemów zabezpieczenia społecznego przez cały okres życia, zapewniając godne życie, przeciwdziałając nierównościom i wspierając włączenie społeczne w celu eliminacji ubóstwa, zwłaszcza w odniesieniu do osób wykluczonych z rynku pracy i najsłabszych grup społecznych;
39. przypomina o przeszkodach i barierach, zarówno fizycznych, jak i elektronicznych, które wciąż napotykają osoby niepełnosprawne; oczekuje, że akt w sprawie dostępności dla osób niepełnosprawnych zainicjowany przez Komisję będzie mógł zostać szybko wdrożony i będzie skutecznie koncentrować się na konkretnych działaniach mających na celu ułatwienie włączenia społecznego i dostępu;

Rynek wewnętrzny

40. z zadowoleniem przyjmuje dużą liczbę zaleceń dla poszczególnych krajów wspierających sprawnie funkcjonujący i zintegrowany jednolity rynek, w tym możliwości finansowe i inwestycyjne w celu wsparcia przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, i które pomagają tworzyć miejsca pracy, wspierają administrację elektroniczną, zamówienia publiczne i wzajemne uznawanie, w tym wzajemne uznawanie kwalifikacji; podkreśla, że ich wdrożenie ma kluczowe znaczenie, aby jeśli chcemy odczuć zmiany w tych obszarach polityki stały się odczuwalne; uważa w związku z tym za niezbędne, aby Komisja, w kontekście zaleceń dla poszczególnych krajów, zwróciła szczególną uwagę na wprowadzenie długoterminowych reform mających znaczący wpływ szczególnie w dziedzinie inwestycji społecznych, zatrudnienia i szkoleń;
41. stwierdza, że jednolity rynek jest podstawą gospodarki UE, oraz podkreśla, że lepiej zarządzany, sprzyjający lepszej regulacji i konkurencji, otwarty jednolity rynek stanowi instrument o kluczowym znaczeniu dla wspierania wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i konkurencyjności oraz utrzymania zaufania sektora biznesowego i konsumentów; wzywa w związku z tym Komisję do monitorowania postępów państw członkowskich i przypomina o znaczeniu formalnego włączenia filaru jednolitego rynku do europejskiego semestru, aby umożliwić stałe monitorowanie wskaźników jednolitego rynku pozwalających na systematyczne śledzenie i ocenę postępów państw członkowskich w realizowaniu zaleceń dla poszczególnych krajów;
42. z zadowoleniem przyjmuje determinację Komisji w podejmowaniu problemu braku koordynacji podatkowej w UE, a w szczególności trudności, które napotykają MŚP w wyniku złożoności zróżnicowanych krajowych przepisów dotyczących VAT; apeluje do Komisji o ocenę wykonalności dalszej koordynacji, a w szczególności ocenę możliwości zastosowania uproszczonego podejścia do VAT na jednolitym rynku cyfrowym;

43. potępia wciąż istniejące albo tworzone bariery, które utrudniają sprawne funkcjonowanie i integrację jednolitego rynku; zwraca uwagę zwłaszcza na niepełną transpozycję i stosowanie dyrektywy usługowej przez wiele państw członkowskich oraz wzywa Komisję do skuteczniejszego egzekwowania od państw członkowskich zaciągniętych przez nie zgodnie z prawem UE zobowiązań; przypomina zobowiązanie Komisji do skorzystania w razie konieczności z postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, aby zagwarantować pełne wdrożenie prawodawstwa dotyczącego jednolitego rynku towarów i usług oraz rynku cyfrowego;
44. przypomina, że u podstaw systemu uznawania kwalifikacji zawodowych leżą zasady wzajemnego zaufania między systemami prawnymi i wzajemnej weryfikacji jakości kwalifikacji; stwierdza, że wymagane są dalsze działania, aby skuteczniej stosować wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych; podkreśla, że właściwe egzekwowanie przepisów i lepsze stanowienie prawa mają zasadnicze znaczenie w kontekście rozdrobnienia jednolitego rynku, które utrudnia działalność gospodarczą i ogranicza możliwości wyboru konsumenta, i że powinny one obejmować wszystkie sektory biznesu oraz mieć zastosowanie zarówno do obecnego, jak i przyszłego prawodawstwa; z zadowoleniem przyjmuje prowadzone obecnie rozpoznanie uregulowanych kwalifikacji i zawodów, dzięki któremu powstanie interaktywna publiczna baza danych, która może być pomocna państwom członkowskim w przygotowaniu krajowych planów działania;
45. ubolewa, że zalecenia dla poszczególnych krajów nadal wskazują na nieprawidłowości w zamówieniach publicznych, takie jak brak konkurencji i przejrzystości, oraz że 21 państw członkowskich nie w pełni transponowało pakiet ustawodawczy, co prowadzi do zakłóceń na rynku; wzywa Komisję do szybkiego działania, poprzez wszczynanie w razie potrzeby postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, w celu dopilnowania, aby państwa członkowskie wypełniały podjęte zobowiązania prawne; apeluje do Komisji o systematyczne monitorowanie w efektywny i przejrzysty sposób procedur administracyjnych, aby nie nakładały one nieproporcjonalnego obciążenia na przedsiębiorstwa i by nie uniemożliwiały MŚP uczestnictwa w zamówieniach publicznych;
46. wspiera państwa członkowskie w ich dążeniu do modernizacji usług administracji publicznej, zwłaszcza poprzez wprowadzanie administracji elektronicznej, i apeluje o lepszą współpracę transgraniczną, uproszczenie procedur administracyjnych i interoperacyjność administracji publicznych z korzyścią dla wszystkich przedsiębiorstw i obywateli, a także apeluje do Komisji, aby tam, gdzie digitalizacja usług publicznych jest finansowana z unijnego budżetu, zaangażowała się w efektywniejsze monitorowanie odpowiedniego wykorzystywania tych środków;
47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady, przewodniczącemu Komisji, przewodniczącemu Eurogrupy, prezesowi EBC oraz parlamentom narodowym.

28.9.2016

OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH (*)

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2016 (2016/2101(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Sofia Ribeiro(*) (*) Komisja zaangażowana – art. 54 Regulaminu

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że według Komisji¹ wzrost gospodarczy pozostaje względnie umiarkowany, a poprawa sytuacji gospodarczej jest nadal nierównomierna, przy czym niektóre państwa odnotowują kwartalne spadki;
- B. mając na uwadze, że w świetle sprawozdań krajowych² zróżnicowanie ze względu na płeć jest nadal znaczne i pozostaje jedną z głównych barier dla osiągnięcia równouprawnienia mężczyzn i kobiet oraz jest niedopuszczalną formą dyskryminacji ze względu na płeć oraz że niezbędne są pilne działania w celu zmniejszenia różnicy między wskaźnikami zatrudnienia mężczyzn i kobiet;
- 1. stwierdza, że zalecenia dla poszczególnych krajów ilustrują różnice występujące między państwami członkowskimi w ramach europejskiego semestru oraz potrzebę pozytywnej konwergencji społeczno-gospodarczej; jest przekonany, że państwa członkowskie powinny nadal priorytetowo traktować skrojone na miarę właściwych dla danego państwa problemów reformy, które będą sprzyjać ożywieniu gospodarczemu, tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy i wzmocnieniu spójności społecznej; przypomina w związku z tym, że konieczne jest znaczne zwiększenie inwestycji publicznych i prywatnych, wdrożenie społecznie odpowiedzialnych reform strukturalnych, które ograniczą nierówności gospodarcze i społeczne, oraz prowadzenie odpowiedzialnej polityki fiskalnej i budżetowej przy optymalnym wykorzystaniu, w razie potrzeby, dostępnych marginesów elastyczności, aby zapewnić zgodność tej polityki z celami wzrostu gospodarczego i tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy; uważa, że partnerzy społeczni powinni być w

---

¹ Komisja Europejska, „Employment and Social developments in Europe” („Zmiany zatrudnienia i sytuacji społecznej w Europie”), lato 2016 r., przegląd kwartalny (czerwiec 2016 r.)

² COM(2016) 95 final/2.

razie potrzeby ściśle zaangażowani w proces opracowywania i wdrażania reform strukturalnych, aby poprawić niezadowalający wskaźnik realizacji reform; przypomina, że reformy te powinny w szczególności umożliwić UE i jej państwom członkowskim osiągnięcie pięciu celów strategii „Europa 2020”, i podkreśla, że nie mogą one prowadzić do osłabienia ochrony pracowników i MŚP;

2. uważa, że Rada i Komisja powinny dążyć do tego, aby procesowi konsolidacji budżetowej towarzyszyły środki, które pozwalają ograniczać nierówności, oraz podkreśla, że proces europejskiego semestru powinien pomóc znaleźć rozwiązania dla aktualnych i przyszłych wyzwań społecznych i zapewnić dzięki temu większą wydajność gospodarczą; podkreśla, że inwestycje społeczne w kapitał ludzki muszą stanowić podstawowe działanie uzupełniające, gdyż kapitał ludzki jest jednym z czynników wzrostu, stymulującym konkurencyjność i rozwój; domaga się, aby poważnym reformom strukturalnym proponowanym w zaleceniach dla poszczególnych krajów towarzyszyła ocena skutków społecznych odnosząca się do oddziaływania krótko-, średnio- i długoterminowego, którego celem będzie lepsze zrozumienie wpływu społecznego, gospodarczego i skutków dla zatrudnienia, zwłaszcza pod kątem tworzenia nowych miejsc pracy i wzrostu gospodarczego;
3. podkreśla, że bezrobocie, a zwłaszcza bezrobocie wśród ludzi młodych, pozostaje nadrzędnym problemem społeczeństw europejskich, oraz że według Komisji bezrobocie stale stopniowo maleje, ale pozostaje na poziomie wyższym niż w 2008 r., przy czym w kwietniu 2016 r. bez pracy pozostawało 21,2 mln osób, zaś między poszczególnymi państwami członkowskimi występują pod tym względem ogromne różnice; wskazuje na konieczność jakościowej i ilościowej oceny powstałych miejsc pracy, aby uniknąć wzrostu wskaźnika zatrudnienia będącego tylko skutkiem niepewnych form zatrudnienia lub spadku liczby ludności aktywnej zawodowo; stwierdza, że choć systemy kształcenia i szkolenia zawodowego niektórych państw członkowskich zapewniają wyniki w zakresie przekazywanych umiejętności i wiedzy, nie sprawdzają się jednak w skali międzynarodowej i borykają się z niedoborem wykwalifikowanej siły roboczej, co powoduje pośrednio, że 39 % przedsiębiorstw wciąż ma problemy ze znalezieniem pracowników o wymaganych umiejętnościach; nalega, aby w zaleceniach dla poszczególnych krajów większy nacisk położono na przezwycięzenie strukturalnego braku równowagi na rynku pracy, w tym bezrobocia długotrwałego i niedopasowania umiejętności oraz podkreśla potrzebę dalszego inwestowania oraz rozwijania systemów kształcenia i szkolenia zawodowego, zapewniających społeczeństwu narzędzia i zdolności w zakresie dostosowania się do zmieniających się wymogów rynku pracy;
4. podkreśla znaczenie inwestycji prywatnych, uważa jednak, że także wydatki publiczne powinny być promowane w sposób efektywny i skuteczny; uważa, że bardzo ważne jest zapewnienie państwom członkowskim dużej swobody inwestycyjnej w dziedzinie wysokiej jakości szkolenia zawodowego i kształcenia oraz umożliwiania równego dostępu do nich, poczynając od zwiększenia krajowych pułapów we współfinansowaniu, aby wesprzeć główne projekty UE w tych sektorach; uważa, że państwa członkowskie powinny skupić się na źródłach wydatków, które podniosą produkt potencjalny w przyszłości oraz będą mieć silny pozytywny efekt mnożnikowy w całej gospodarce – zwłaszcza przez kształcenie i szkolenie (akademickie, specjalistyczne i zawodowe), badania naukowe i rozwój oraz infrastrukturę (transport, energia i komunikacja);

5. podkreśla, że w latach 2008–2014 o 4,2 mln zwiększyła się w UE liczba osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, wynosząca ponad 22 mln (22,3 %); stwierdza, że Komisja oświadczyła, że „większość państw członkowskich nadal odczuwa poważne społeczne skutki kryzysu”; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by podjęły bardziej zdecydowane wysiłki na rzecz ograniczenia ubóstwa, wykluczenia społecznego i narastających nierówności, aby wyeliminować dysproporcje gospodarcze i społeczne między państwami członkowskimi i w obrębie społeczeństw; jest zdania, że walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz zmniejszanie nierówności powinny należeć do priorytetów odzwierciedlonych w zaleceniach dla poszczególnych krajów, ponieważ mają podstawowe znaczenie dla osiągnięcia długotrwałego wzrostu gospodarczego oraz społecznie akceptowalnego tempa wdrożenia;
6. przypomina, że – jak stwierdził Parlament – społecznie odpowiedzialne reformy muszą opierać się na solidarności, integracji, sprawiedliwości społecznej i sprawiedliwym podziale dóbr, czyli modelu, który gwarantuje równość i zabezpieczenie społeczne, chroni najsłabsze grupy społeczne i poprawia poziom życia wszystkich obywateli;
7. wzywa do ukończenia budowy europejskiego rynku wewnętrznego jako najbardziej obiecującego narzędzia stymulowania wzrostu i walki z bezrobociem w UE, przy jednoczesnej kontroli egzekwowania prawa i poszanowania zasad;
8. przypomina, że długoterminowa wizja zarysowana w strategii „Europa 2020” jest właściwym pierwszym krokiem, lecz uważa, że jej cele powinny zostać dostosowane do sytuacji i potrzeb poszczególnych państw członkowskich, pozostawiając państwom członkowskim wystarczającą swobodę polityczną, w której mogą znaleźć własną dopasowaną do bieżącej sytuacji ścieżkę reform w ścisłym porozumieniu z zainteresowanymi stronami przy jednoczesnym zapewnieniu, aby strategia „Europa 2020” nadal miała podstawowe znaczenie dla ich celów;
9. przypomina zachętę Rady Europejskiej¹, by wykorzystać roczne sprawozdania dotyczące równouprawnienia płci w kontekście europejskiego semestru w celu lepszego uwzględnienia aspektu płci;
10. wyraża ubolewanie w związku z brakiem w strategii „Europa 2020” zapisu dotyczącego uwzględniania aspektu płci oraz apeluje do Komisji i Rady o wprowadzenie do strategii filaru równouprawnienia płci oraz nadrzędnego celu zapewnienia takiego równouprawnienia;
11. jest przekonany, że wzrost gospodarczy powinien gwarantować pozytywne skutki społeczne; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie trzech nowych wskaźników zatrudnienia do tabeli wyników makroekonomicznych; ponawia prośbę, aby były one traktowane tak samo jak już istniejące wskaźniki ekonomiczne, co zagwarantuje lepszą ocenę zakłóceń równowagi wewnętrznej i poprawi skuteczność reform strukturalnych; apeluje w związku z tym – aby zapobiec wybiórczemu stosowaniu wskaźników – o umożliwienie inicjowania dogłębnych analiz, umożliwiające lepsze zrozumienie związku przyczynowo-skutkowego między strategiami politycznymi a działaniami; proponuje wprowadzenie procedury dotyczącej zakłóceń równowagi społecznej przy opracowywaniu zaleceń dla poszczególnych krajów, aby zapobiegać równaniu w dół pod

---

¹ Konkluzje Rady w sprawie równości płci 337/16.

względem standardów społecznych, opierając się na skutecznym wykorzystaniu wskaźników społecznych i wskaźników zatrudnienia w nadzorze makroekonomicznym; jest zdania, że traktowanie tak samo wskaźników zatrudnienia i ekonomicznych powinno iść w parze ze wzrostem znaczenia Rady EPSCO w europejskim semestrze;

12. uważa, że wprowadzenie trzech wskaźników zatrudnienia pokazuje, że europejska strategia zatrudnienia, w tym wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia, odgrywają ważną rolę w procesie zarządzania gospodarką UE, lecz konieczne są dodatkowe wysiłki, zwłaszcza polegające na wprowadzeniu wskaźników społecznych;
13. docenia, że Komisja rozpoczęła prace nad ustanowieniem europejskiego filaru praw socjalnych, ale przypomina, że konieczne jest przedstawienie wyników konsultacji oraz podjęcie dalszych skutecznych kroków, dzięki którym UE zostanie pogłębiona i będzie sprawiedliwsza oraz odegra ważną rolę w rozwiązaniu problemu nierówności; zwraca w tym zakresie uwagę na sprawozdanie pięciu przewodniczących, w którym apelują o większą spójność gospodarczą i społeczną, ale przyznaje, że nie istnieje jedno uniwersalne rozwiązanie; uważa w związku z tym, że każda wspólna polityka powinna być dostosowana do sytuacji w danym państwie członkowskim; uważa, że europejskie działania powinny także uwzględniać nierówności i różnice w dochodach wewnątrz państw członkowskich i nie mogą ograniczać się do działań tylko na rzecz najbardziej potrzebujących;
14. docenia fakt, że w europejskim semestrze kładzie się obecnie większy nacisk na zatrudnienie i sytuację społeczną, jednocześnie szanując uprawnienia państw członkowskich; wzywa je do pilnych działań w celu zapewnienia godnej pracy i płac umożliwiających utrzymanie na minimalnym poziomie, dostęp do odpowiedniego minimalnego dochodu i zabezpieczenia społecznego (które obniżyło już wskaźnik ubóstwa z 26,1 % do 17,2 %) i wysokiej jakości usług publicznych, oraz popiera opracowanie i ustanowienie odpowiedniego zrównoważonego systemu zabezpieczenia społecznego; apeluje do Komisji o udzielenie pomocy państwom członkowskim i wymianę z nimi najlepszych praktyk w celu poprawy zdolności administracyjnych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, co stanowi kluczowe wyzwanie dla podjęcia na nowo długoterminowych inwestycji oraz zapewnienia tworzenia miejsc pracy i trwałego wzrostu;
15. odnotowuje, że zabezpieczenie społeczne, w tym emerytury i usługi takie jak opieka zdrowotna, opieka nad dziećmi i opieka długoterminowa, uznaje się w zaleceniach dla poszczególnych krajów z 2016 r.¹ za kwestie o zasadniczym znaczeniu dla zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu i że mogą one przyczyniać się do podniesienia wskaźnika zatrudnienia oraz do zmniejszenia różnic w traktowaniu mężczyzn i kobiet;
16. podkreśla, że zapewnienie systemów zabezpieczenia społecznego i zarządzanie nimi podlega kompetencji państw członkowskich, a Unia te działania koordynuje, ale ich nie harmonizuje;
17. wzywa państwa członkowskie do włączenia aspektu płci oraz zasady równouprawnienia mężczyzn i kobiet do krajowych programów reform oraz programów stabilności i

---

¹ COM(2016) 321 final.

konwergencji w drodze ustanowienia celów jakościowych i działań odnoszących się do utrzymujących się różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn;

18. uważa, że ustalanie wysokości płac leży w zakresie kompetencji państw członkowskich, co zgodnie z zasadą pomocniczości należy uszanować;
19. dostrzega, że Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) został ustanowiony, aby być kluczowym motorem inwestycji i stymulatorem wzrostu oraz tworzenia miejsc pracy; wzywa Komisję do zdecydowanego zaangażowania się na rzecz promowania EFIS i wykorzystania przeznaczonych na ten plan środków na terytoriach szczególnie dotkniętych plagą bezrobocia i na tych, których wkład jest niski lub żaden; wzywa Komisję do uważnego monitorowania i kontrolowania inwestycji dokonywanych w ramach planu Junckera, pod kątem ich realnego wpływu na gospodarkę i na zatrudnienie, przy jednoczesnej analizie napotkanych przeszkód, w szczególności w odniesieniu do MŚP, dla których plan nie tylko stanowi nowe źródło finansowania, ale którym zapewnia również pomoc techniczną i doradztwo; jednocześnie wzywa Komisję do kontynuowania starań na rzecz poprawy otoczenia biznesowego i warunków finansowania przedsiębiorczości; popiera zwiększenie inwestycji społecznych i środowiskowych oraz zaangażowanie podmiotów społecznych w działalność funduszu; podkreśla także, jak ważne jest zapewnienie pełnego przestrzegania przepisów regulujących programy finansowane z EFIS; uważa, że zgodnie z wnioskiem Parlamentu projekty powinny skupiać się na jakości oraz dodatkowo na wspieraniu tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy i pozytywnej konwergencji społecznej; ponownie podkreśla znaczenie inwestycji w kapitał ludzki i innych inwestycji społecznych oraz potrzebę skutecznego wdrożenia pakietu dotyczącego inwestycji społecznych;
20. podkreśla, że do chwili obecnej plan Junckera (EFIS) nie osiągnął założonych wyników, ponieważ finansowanie w ramach tego planu otrzymują wyłącznie duże projekty infrastrukturalne, które nie zapewniają zrównoważonego i trwałego zatrudnienia; wskazuje na fakt, że konieczne są działania i inwestycje na rzecz istniejącej, dziś już przestarzałej infrastruktury, która wymaga zabezpieczenia i modernizacji;
21. ubolewa, że Komisja w swoim pakiecie ocen/zaleceń pominęła gospodarkę społeczną; przypomina, że sektor ten obejmuje 2 mln przedsiębiorstw zatrudniających ponad 14 mln osób i przyczynia się do osiągania celów wyznaczonych do roku 2020; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby zapewniły przedsiębiorstwom społecznym większą rolę i podniosły ich rangę; uważa, że ten brak uznania wpływa negatywnie na dostęp do kapitału; apeluje do Komisji, aby przedstawiła wniosek w sprawie europejskiego statutu spółdzielni, stowarzyszeń, fundacji i towarzystw ubezpieczeń wzajemnych;
22. wzywa państwa członkowskie, by wykorzystały przestrzeń fiskalną do zwiększenia inwestycji publicznych w obszarach stymulujących wzrost gospodarczy, takich jak infrastruktura, edukacja i badania naukowe;
23. docenia postępy dokonane przez niektóre państwa członkowskie we wdrażaniu reform strukturalnych w celu zwiększania wydajności, wspierania tworzenia miejsc pracy, podnoszenia konkurencyjności i poprawiania otoczenia biznesu; przypomina, że w niektórych państwach członkowskich wprowadzone reformy sprzyjały elastyczności kosztem bezpieczeństwa i w związku z tym nalega na konieczność przywrócenia równowagi w ogólnym podejściu i wdrożenia nowych społecznie odpowiedzialnych

reform, które skoncentrują się na dobrostanie obywateli i sprawią, że wydajny i trwały wzrost gospodarczy nie będzie stał w sprzeczności ze standardami socjalnymi UE; zaznacza, że niemniej jednak konieczne są dalsze postępy, zwłaszcza w przypadku braku skuteczności i szczególnie w przypadku państw członkowskich o dużych nadwyżkach na rachunku obrotów bieżących, mianowicie dzięki wprowadzeniu działań służących przesunięciu nadwyżki oszczędności do gospodarki krajowej i tym samym na wzmocnieniu inwestycji krajowych; przypomina, że aby pobudzić solidny i trwały wzrost oraz pozytywną konwergencję społeczną, należy przeprowadzić zaległe reformy strukturalne w obszarach takich jak polityka budżetowa, energetyczna i przemysłowa, a także reformy systemów emerytalnych i opieki zdrowotnej, finansów publicznych i inwestycji społecznych, jak też zdjąć obciążenia podatkowe z pracy w taki sposób, aby wspierać tworzenie miejsc pracy i zachęty dla przedsiębiorczości i tworzenia miejsc pracy;

24. odnotowuje spadek stopy bezrobocia wśród młodzieży, wskazuje jednak, że nadal utrzymuje się ono na niewiarygodnie wysokim poziomie, gdyż bez pracy pozostaje w UE ponad 4 mln młodych osób (poniżej 25. roku życia), z czego 2,885 mln w strefie euro; ubolewa, że ponad trzy lata po uruchomieniu Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych wyniki wdrażania gwarancji dla młodzieży są tak nierównomierne, a niekiedy wdrażana jest ona w sposób nieefektywny; wzywa Komisję, by przedstawiła w październiku gruntowną analizę jej wdrożenia, która stanie się podstawą dla kontynuacji programu;
25. przypomina, że w wielu państwach członkowskich świadczenia dla bezrobotnych maleją z roku na rok w wyniku m.in. bezrobocia długotrwałego, przez co rośnie liczba osób znajdujących się poniżej progu ubóstwa i wykluczenia społecznego; apeluje o zagwarantowanie odpowiednich świadczeń dla bezrobotnych, umożliwiających im godne życie, lub o podjęcie działań umożliwiających płynną integrację tych osób na rynku pracy;
26. przypomina o znaczeniu systematycznej kontroli przejrzystości w administracji publicznej, która jest kluczowym kryterium dla umocnienia klimatu zaufania w Europie, a także czynnikiem mogącym promować mechanizm rozwoju i inwestycji;
27. jest głęboko przekonany, że bardziej przyjazne dla biznesu i zatrudnienia otoczenie regulacyjne przyczyni się do większych inwestycji prywatnych, wzrostu gospodarczego i powstawania większej liczby miejsc pracy;
28. podkreśla fakt, że brak równowagi w systemach emerytalnych to przede wszystkim konsekwencją bezrobocia, spadku wartości wynagrodzeń i upowszechnienia się niepewnych form zatrudnienia; w związku z tym apeluje o reformy gwarantujące odpowiednie finansowanie dla silnego pierwszego filaru emerytalnego, co zapewni godne emerytury, w każdym razie przynajmniej powyżej progu ubóstwa;
29. przypomina ponownie, że swobodny przepływ osób ma podstawowe znaczenie dla wzmocnienia konwergencji między krajami europejskimi oraz ich integracji;
30. odnotowuje wzrost liczby zaleceń (dla pięciu państw członkowskich) dotyczących systemów dochodu minimalnego; wzywa Komisję – biorąc pod uwagę, że duże nierówności pod względem dochodów są szkodliwe nie tylko dla spójności społecznej,

lecz także dla trwałego wzrostu gospodarczego (jak stwierdziły niedawno zarówno MFW, jak i OECD) – by zrealizowała obietnicę zawartą w przemówieniu inauguracyjnym przewodniczącego J.-C. Junckera, dotyczącą zapewnienia odpowiedniego dochodu wszystkim Europejczykom za pomocą europejskich ram minimalnego dochodu, tak aby pokryć podstawowe koszty życiowe przy jednoczesnym poszanowaniu praktyk krajowych i zasady pomocniczości;

31. wyraża zaniepokojenie z powodu wzrostu nierówności w dochodach wynikającego częściowo z nieskutecznych reform rynku pracy; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia środków zapewniających poprawę jakości pracy w celu ograniczenia segmentacji rynku pracy wraz ze środkami podnoszącymi płacę minimalną do godziwego poziomu i wzmacniającymi negocjacje zbiorowe oraz pozycję pracowników w systemach kształtowania wynagrodzeń celem zmniejszenia różnicowania płac; ostrzega, że w ciągu ostatnich dziesięcioleci zarządy przedsiębiorstw pochłaniały większą część zysków, podczas gdy płace pracowników utrzymywały się na tym samym poziomie lub zostały obniżone; uważa, że to nadmierne różnicowanie wynagrodzeń pogłębia nierówności i szkodzi wydajności oraz konkurencyjności przedsiębiorstw;
32. wyraża zaniepokojenie w związku z utrzymującym się wysokim bezrobociem długotrwałym, które w UE dotyka 10,5 mln osób, oraz przypomina, że integracja długotrwanie bezrobotnych na rynku pracy ma zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania trwałości systemów zabezpieczenia społecznego, a także dla pewności siebie tych osób; dlatego też ubolewa nad brakiem działań ze strony państw członkowskich w związku z wdrażaniem zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwanie bezrobotnych na rynku pracy; ponawia apel do Komisji o wsparcie wysiłków zmierzających do stworzenia sprzyjających integracji możliwości uczenia się przez całe życie dla pracowników i osób poszukujących pracy w każdym wieku oraz o podjęcie w najwcześniejszym możliwym terminie działań mających poprawić dostęp do finansowania UE oraz w miarę możliwości do zmobilizowania dodatkowych zasobów;
33. uważa, że zabezpieczenie społeczne, w tym emerytury i usługi takie jak opieka zdrowotna, opieka nad dziećmi i opieka długoterminowa nadal mają podstawowe znaczenie dla zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, wydłużenia życia zawodowego oraz tworzenia miejsca pracy i ograniczenia nierówności; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wzmocniły strategie polityczne gwarantujące wystarczalność, adekwatność, skuteczność, a także jakość systemów zabezpieczenia społecznego przez cały okres życia, zapewniając godne życie, przeciwdziałając nierównościom i wspierając włączenie społeczne w celu eliminacji ubóstwa, zwłaszcza w odniesieniu do osób wykluczonych z rynku pracy i najsłabszych grup społecznych;
34. ubolewa, że w swoim pakiecie zaleceń Komisja zignorowała wniosek Parlamentu o szersze zastosowanie art. 349 TFUE, przede wszystkim przez wdrożenie środków szczegółowych, z myślą o lepszej integracji z UE regionów najbardziej oddalonych; przypomina, że regiony te posiadają szczególne cechy i uwarunkowania i odnotowują stopę bezrobocia na poziomie powyżej 30 %; podkreśla potrzebę wdrożenia zróżnicowanych środków i programów w celu zmniejszenia różnic, aby doprowadzić do wzrostu spójności społecznej w UE; wzywa Komisję, by zwróciła szczególną uwagę na pozostałe obszary wiejskie, które borykają się z licznymi wyzwaniami gospodarczymi,

środowiskowymi, demograficznymi i społecznymi; priorytetowo należy potraktować również regiony nadal borykające się z bezrobociem długotrwałym i bezrobociem młodzieży, zaś wzrost wydajności pozostaje powolny, co odbija się na poziomie życia i konkurencyjności; apeluje w związku z tym do państw członkowskich o ustanowienie specjalnego programu inwestycyjnego na rzecz podregionów, w których stopa bezrobocia przekracza 30 %; ponawia apel do Komisji o wsparcie tych państw członkowskich w projektowaniu i finansowaniu, w uzgodnionych wieloletnich ramach finansowych, wspomnianych programów inwestycyjnych;

35. apeluje do Komisji i państw członkowskich o większe zaangażowanie w stosowanie polityki spójności w walce z wyzwaniami demograficznymi, zgodnie z postanowieniem art. 174 TFUE, w szczególności w tych regionach, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych; uważa, że w ramach europejskiego semestru należy szerzej potraktować problemy demograficzne i uwzględnić inne aspekty, nie tylko problem skutków starzenia się dla budżetów krajowych; jest zdania, że aspekty te należy włączać do zaleceń dla poszczególnych krajów, z wykazaniem pewnej wrażliwości nie tylko na poziomie krajowym, lecz także regionalnym i lokalnym; przypomina o potrzebie wzmocnienia spójności terytorialnej za pośrednictwem inwestycji strategicznych na obszarach, które cierpią na skutek znacznych problemów demograficznych, w celu zwiększenia konkurencyjności, poprawy tkanki przemysłowej i struktury terytorialnej, a w ostatecznym rozrachunku, zatrzymania ludności;
36. uważa, że zmniejszenie obciążeń administracyjnych nakładanych na przedsiębiorstwa, a zwłaszcza MŚP, i obniżenie ponoszonych przez nie kosztów przestrzegania przepisów oraz uchylene zbędnego prawodawstwa przy jednoczesnym dalszym zapewnianiu wysokich standardów ochrony konsumentów, pracowników, zdrowia i środowiska ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia wzrostu gospodarczego i miejsc pracy;
37. podkreśla, że nowe wyzwania, przed jakimi stoi UE od 2015 r., takie jak przyjmowanie uchodźców, zwalczanie terroryzmu, zwiększenie bezpieczeństwa, utrzymujący się kryzys gospodarczy i społeczny, kryzys w rolnictwie i kryzys tożsamości w obrębie samej Unii Europejskiej, wymagają wielkich wysiłków adaptacyjnych, a także starannego rozważenia stosowania sankcji wobec państw członkowskich z nadmiernym deficytem; przypomina, jak wielkie wysiłki podjęto w celu dostosowania się do nowych realiów; stwierdza, że ważne jest, by Komisja konsekwentnie i spójnie stosowała i egzekwowała zasady paktu stabilności i wzrostu; wzywa Komisję i Radę do rozważenia niedokonywania cięć w EFS z powodu sankcji nałożonych na państwa członkowskie w 2016 r. i z powodu aktualnej sytuacji oraz mając na uwadze, że oznaczałyby one zawieszenie stosowania funduszu w krajach objętych sankcjami w momencie, gdy najbardziej potrzebują one pomocy;
38. podkreśla, że poziomy deficytu państw członkowskich mogą zostać podniesione ze względu na konieczność współfinansowania projektów finansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych; stwierdza, że jeśli chodzi o ograniczenia budżetowe, wiele mniej zamożnych regionów ma mniejsze możliwości skorzystania z EFIS; zwraca się do Komisji o przegląd wniosków o współfinansowanie w obszarach o bardzo wysokim poziomie zadłużenia lub deficytu;
39. ubolewa, że stanowisko Parlamentu, po jego zatwierdzeniu na posiedzeniu plenarnym,

praktycznie nie będzie mogło wpłynąć na będące przedmiotem dyskusji zalecenia dla poszczególnych krajów ani doprowadzić do ich modyfikacji; apeluje o demokratyzację procesu europejskiego semestru zarówno na szczeblu UE, jak i krajowym; apeluje o taki harmonogram, w którym rola Parlamentu wzrośnie, a jego stanowisko będzie uwzględnione, zanim Rada podejmie decyzję;

40. ubolewa, że zaangażowanie zainteresowanych stron w europejski semestr na szczeblu krajowym i UE pozostaje niewystarczające, zbyt niskiej jakości i nieodpowiednio monitorowane; apeluje do Komisji i Rady o przedstawienie zdecydowanych zaleceń, w szczególności w odniesieniu do zaangażowania organizacji społeczeństwa obywatelskiego w wysokiej jakości zorganizowany dialog, na równi z partnerami społecznymi, w celu zapewnienia widoczności, odpowiedzialności i rozliczalności wobec obywateli, co ma zasadnicze znaczenie dla demokratycznego zaangażowania i społecznego zrozumienia roli semestru;
41. przypomina o przeszkodach i barierach, zarówno fizycznych, jak i elektronicznych, które wciąż napotykają osoby niepełnosprawne; oczekuje, że akt w sprawie dostępności dla osób niepełnosprawnych zainicjowany przez Komisję będzie mógł zostać szybko wdrożony i będzie skutecznie koncentrować się na konkretnych działaniach mających na celu ułatwienie włączenia społecznego i dostępu;
42. podkreśla znaczenie większego otwarcia na głosy organizacji demokratycznych i społecznych, które w szczególności w ostatnich latach opowiadały się w większości za przeglądem procedury europejskiego semestru, szczególnie na rzecz inwestycji, jakości wydatków socjalnych oraz środków nadzwyczajnych przeznaczonych na zatrudnienie i kształcenie.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	26.9.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 35 -: 12 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Laura Agea, Tim Aker, Guillaume Balas, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Arne Gericke, Thomas Händel, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Ádám Kósa, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Morten Løkkegaard, Dominique Martin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Anne Sander, Jutta Steinruck, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Rosa D'Amato, Rosa Estaràs Ferragut, Tania González Peñas, Sergio Gutiérrez Prieto, Eduard Kukan, Flavio Zanonato, Gabriele Zimmer

27.9.2016

OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2016
(2016/2101(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Catherine Stihler

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina o znaczeniu dobrze funkcjonującego, konkurencyjnego i zintegrowanego jednolitego rynku dla ożywienia europejskiej gospodarki po kryzysie finansowym; popiera włączenie zaleceń dla poszczególnych krajów, które wychodzą poza cele budżetowe i makroekonomiczne i umożliwiają bardziej zrównoważony zestaw działań politycznych prowadzących potencjalnie do trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego poprawie stabilności, wzrostowi gospodarczemu, postępowi w dziedzinie środowiska, zatrudnieniu oraz zwiększeniu konkurencyjności, bez których ożywienie społecznie zrównoważone nie jest możliwe; z zadowoleniem przyjmuje korektę podejścia, a także ukierunkowaną strukturę zaleceń dla poszczególnych krajów; podkreśla, że rozdrobnienie jednolitego rynku stanowi jedną z głównych przeszkód dla wyższego strukturalnego wzrostu gospodarczego; apeluje, by zwiększyć wysiłki na rzecz przeciwdziałania unikaniu opodatkowania i oszustwom podatkowym;
2. z zadowoleniem przyjmuje dużą liczbę zaleceń dla poszczególnych krajów wspierających sprawnie funkcjonujący i zintegrowany jednolity rynek, w tym możliwości finansowe i inwestycyjne w celu wsparcia przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, i które pomagają tworzyć miejsca pracy, wspierają administrację elektroniczną, zamówienia publiczne i wzajemne uznawanie, w tym wzajemne uznawanie kwalifikacji; podkreśla, że ich wdrożenie ma kluczowe znaczenie, aby jeśli chcemy odczuć zmiany w tych obszarach polityki stały się odczuwalne; uważa w związku z tym za niezbędne, aby Komisja, w kontekście zaleceń dla poszczególnych krajów, zwróciła szczególną uwagę na wprowadzenie długoterminowych reform mających znaczący wpływ szczególnie w dziedzinie inwestycji społecznych, zatrudnienia i szkoleń;

3. stwierdza, że jednolity rynek jest podstawą gospodarki UE, oraz podkreśla, że lepiej zarządzany, sprzyjający lepszej regulacji i konkurencji, otwarty jednolity rynek stanowi instrument o kluczowym znaczeniu dla wspierania wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i konkurencyjności oraz utrzymania zaufania sektora biznesowego i konsumentów; wzywa w związku z tym Komisję do monitorowania postępów państw członkowskich i przypomina o znaczeniu formalnego włączenia filaru jednolitego rynku do europejskiego semestru, aby umożliwić stałe monitorowanie wskaźników jednolitego rynku pozwalających na systematyczne śledzenie i ocenę postępów państw członkowskich w realizowaniu zaleceń;
4. zauważa, że państwa członkowskie odgrywają kluczową rolę w dobrym zarządzaniu jednolitym rynkiem i jego prawidłowym funkcjonowaniu, a zatem że muszą one wspólnie aktywnie sprawować kontrolę nad jednolitym rynkiem i zarządzać nim, tworząc nową dynamikę polityczną przez skonsolidowane sprawozdania dotyczące „stanu zdrowia” jednolitego rynku oraz formalne uwzględnienie jednolitego rynku jako filaru zarządzania w europejskim semestrze;
5. przyjmuje do wiadomości nową strukturę zaleceń dla poszczególnych krajów w 2016 r., która umożliwi skuteczniejsze skoncentrowanie się na najważniejszych dostrzeżonych wyzwaniach; podkreśla jednak, że należy zauważyć postępy państw członkowskich, jeśli chodzi o wszystkie zalecenia, oraz że istniejące trudności we wdrażaniu powinny zostać dokładnie przeanalizowane;
6. podkreśla znaczenie, jakie ma zapewnienie spójności między trwającymi i przyszłymi inicjatywami Komisji dotyczącymi jednolitego rynku oraz procesem europejskiego semestru, zwłaszcza tymi, które dotyczą strategii jednolitego rynku, jednolitego rynku cyfrowego, wewnętrznego rynku energii, unii rynków kapitałowych i strategii „Europa 2020”; apeluje do państw członkowskich o pełną współpracę we wdrażaniu strategii jednolitego rynku cyfrowego i jednolitego rynku oraz o wsparcie dalszego rozwoju gospodarki społecznościowej;
7. apeluje do Komisji o wzięcie pod uwagę przyszłych polityk, takich jak te związane z unią rynków kapitałowych i jednolitym rynkiem cyfrowym, oraz aktualnej sytuacji w każdym kraju przy sporządzaniu zaleceń dla poszczególnych krajów w celu uprzedniego przygotowania państw członkowskich i zapewnienia w ten sposób płynnego wdrożenia tych polityk;
8. podkreśla znaczenie podejścia sprzyjającego włączeniu i przejrzystemu procesowi prowadzącego do istotnych i koniecznych reform – realizowanego w ramach europejskiego semestru; podkreśla znaczenie stałego dialogu ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, aby wzmocnić procedurę semestru;
9. wzywa państwa członkowskie, by nie szczędziły wysiłków na rzecz wsparcia zdrowego otoczenia biznesowego poprzez dalszą redukcję biurokracji, poprawę wydajności administracji i jakości stanowionego prawa, a także dzięki inwestycjom i innowacjom, efektywności energetycznej, badaniom i rozwojowi oraz digitalizacji z myślą o tworzeniu miejsc pracy, szczególnie dzięki mikroprzedsiębiorstwom, handlowi elektronicznemu, przedsiębiorstwom typu start-up i MŚP;
10. z zadowoleniem przyjmuje determinację Komisji w podejmowaniu problemu braku

koordynacji podatkowej w UE, a w szczególności trudności, które napotykają MŚP w wyniku złożoności zróżnicowanych krajowych przepisów dotyczących VAT; apeluje do Komisji o ocenę wykonalności dalszej koordynacji, a w szczególności ocenę możliwości zastosowania uproszczonego podejścia do VAT na jednolitym rynku cyfrowym;

11. potępia wciąż istniejące albo tworzone bariery, które utrudniają sprawne funkcjonowanie i integrację jednolitego rynku; zwraca uwagę zwłaszcza na niepełną transpozycję i stosowanie dyrektywy usługowej przez wiele państw członkowskich oraz wzywa Komisję do skuteczniejszego egzekwowania od państw członkowskich zaciągniętych przez nie zgodnie z prawem UE zobowiązań; przypomina zobowiązanie Komisji do skorzystania w razie konieczności z procedury dotyczącej uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, aby zagwarantować pełne wdrożenie prawodawstwa dotyczącego jednolitego rynku towarów i usług oraz rynku cyfrowego;
12. zwraca uwagę, że wśród wciąż istniejących barier nadal występują przeszkody, które utrudniają pełne korzystanie z rynku wewnętrznego osobom niepełnosprawnym; oczekuje, że akt w sprawie dostępności dla osób niepełnosprawnych zainicjowany przez Komisję będzie mógł zostać szybko wdrożony i będzie skutecznie koncentrować się na konkretnych działaniach mających na celu ułatwienie włączenia społecznego i dostępu;
13. przypomina, że u podstaw systemu uznawania kwalifikacji zawodowych leżą zasady wzajemnego zaufania między systemami prawnymi i wzajemnej weryfikacji jakości kwalifikacji; stwierdza, że wymagane są dalsze działania, aby skuteczniej stosować wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych; podkreśla, że właściwe egzekwowanie przepisów i lepsze stanowienie prawa mają zasadnicze znaczenie w kontekście rozdrobnienia jednolitego rynku, które utrudnia działalność gospodarczą i ogranicza możliwości wyboru konsumenta, i że powinny one obejmować wszystkie sektory biznesu oraz mieć zastosowanie zarówno do obecnego, jak i przyszłego prawodawstwa; z zadowoleniem przyjmuje prowadzone obecnie rozpoznanie uregulowanych kwalifikacji i zawodów, dzięki któremu powstanie interaktywna publiczna baza danych, która może być pomocna państwom członkowskim w przygotowaniu krajowych planów działania;
14. ubolewa, że zalecenia dla poszczególnych krajów nadal wskazują na nieprawidłowości w zamówieniach publicznych, takie jak brak konkurencji i przejrzystości, oraz że 21 państw członkowskich nie w pełni transponowało pakiet ustawodawczy, co prowadzi do zakłóceń na rynku; wzywa Komisję do szybkiego działania, poprzez wszczynanie w razie potrzeby postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, w celu dopilnowania, aby państwa członkowskie wypełniały podjęte zobowiązania prawne; apeluje do Komisji o systematyczne monitorowanie w efektywny i przejrzysty sposób procedur administracyjnych, aby nie nakładały one nieproporcjonalnego obciążenia na przedsiębiorstwa i by nie uniemożliwiały MŚP uczestnictwa w zamówieniach publicznych;
15. wspiera państwa członkowskie w ich dążeniu do modernizacji usług administracji publicznej, zwłaszcza poprzez wprowadzanie administracji elektronicznej, i apeluje o lepszą współpracę transgraniczną, uproszczenie procedur administracyjnych i interoperacyjność administracji publicznych z korzyścią dla wszystkich przedsiębiorstw i obywateli, a także apeluje do Komisji, aby tam, gdzie digitalizacja usług publicznych jest finansowana z unijnego budżetu, zaangażowała się w efektywniejsze monitorowanie

odpowiedniego wykorzystywania tych środków;

16. stwierdza, że niektóre zalecenia dla poszczególnych krajów koncentrują się na umiejętnościach i rynku pracy; podkreśla, że właściwe umiejętności oraz inwestycja w odpowiednie wstępne i ustawiczne kształcenie zawodowe mają kluczowe znaczenie w gwarantowaniu wydajności, konkurencyjności i wzrostu produkcji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do kontynuowania, pilnego przyjmowania i rozszerzenia programów cyfrowego uczenia się i uczenia się przez całe życie; podkreśla ponadto konieczność, by w toku kształcenia umożliwić – zarówno studentom, jak i praktykantom – przygotowanie zawodowe, odbycie stażu lub studiów za granicą oraz zachęcać ich do takich działań;
17. z zadowoleniem przyjmuje poświęcanie większej uwagi rynkom pracy w sprawozdaniach na temat poszczególnych krajów oraz podkreślanie poważnych problemów strukturalnych, takich jak bezrobocie długotrwałe i niski poziom wdrażania aktywnych polityk rynku pracy; zwraca uwagę na fakt, że zbyt wiele zidentyfikowanych problemów nie zostało poruszonych w ukierunkowanych zaleceniach.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	26.9.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 28 -: 2 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Dita Charanzová, Sergio Gaetano Cofferati, Daniel Dalton, Nicola Danti, Vicky Ford, Evelyne Gebhardt, Sergio Gutiérrez Prieto, Liisa Jaakonsaari, Philippe Juvin, Eva Paunova, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Olga Sehnalová, Igor Šoltes, Ivan Štefanec, Catherine Stihler, Richard Sulík, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Mylène Troszczynski, Anneleen Van Bossuyt, Marco Zullo
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Birgit Collin-Langen, Roberta Metsola, Julia Reda, Marc Tarabella
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Tim Aker, Franc Bogovič, Albert Deß, Sofia Ribeiro

13.9.2016

OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2016
(2016/2101(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Fernando Ruas

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 7 grudnia 2015 r. pt. „Propagowanie gospodarki społecznej jako siły napędowej rozwoju gospodarczego i społecznego w Europie” (15071/15),
- 1. uznaje większą spójność nowego usprawnionego europejskiego semestru, który oferuje większe możliwości współdziałania i komunikowania się z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami na wszystkich szczeblach, pozwala zwiększyć odpowiedzialność krajową i przedstawić mniejszą liczbę zaleceń oraz koncentruje się na trzech kluczowych priorytetach jako na elementach stabilizujących – wspieraniu inwestycji, przeprowadzaniu reform strukturalnych i ochronie odpowiedzialnych finansów publicznych – w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy, rozwijania możliwości szkolenia i kształcenia oraz badań i innowacji; zauważa, że wzmocnienie gospodarki społecznej przez projekty sprzyjające wzrostowi i rozwojowi przedsiębiorstw społecznych może przynieść regionom zatrudnienie i dobrobyt; jest zdania, że wciąż należy zwiększyć zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych oraz proponuje wprowadzenie kodeksu postępowania w zakresie zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w europejski semestr, podobnego do kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa w ramach polityki spójności;
- 2. ubolewa, że niektóre państwa członkowskie nadal borykają się z wysokimi stopami bezrobocia, zwłaszcza tymi dotyczącymi grup osób młodych i długotrwale bezrobotnych; podkreśla, że zdolność wspierania rynków pracy jest w wielu państwach członkowskich wciąż ograniczona, a fundusze w ramach polityki spójności czasem pozostają głównym

źródłem inwestycji we wzrost gospodarczy, rozwój, zatrudnienie i edukację; zwraca w związku z tym uwagę na istniejące w ramach europejskiego semestru możliwości sprawdzania narzędzi i mechanizmów służących zagwarantowaniu, aby elastyczność oferowana przez pakt stabilności i wzrostu mogła być wykorzystana w strategicznych obszarach inwestycji w celu zapewnienia wzrostu gospodarczego i trwałego zatrudnienia; wzywa ponadto Komisję do pomocy państwom członkowskim w pełnym wykorzystaniu ich przestrzeni fiskalnej w celu wspierania inwestycji produkcyjnych i przypomina, że korzyści płynące z reform strukturalnych uwidaczniają się w perspektywie długofalowej; jest również zdania, że należy rozważyć zaangażowanie beneficjentów inwestycji w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych realizowanych w latach 2014–2020 przy ocenie trwającego europejskiego semestru;

3. podkreśla kluczową rolę, jaką odgrywają przedsiębiorstwa społeczne w tworzeniu wysoce konkurencyjnego i sprawiedliwszego rozwoju regionalnego dzięki szerokiemu wachlarzowi stosowanych przez nie modeli biznesowych o celach społecznych i ekologicznych; podkreśla potrzebę zwiększenia widoczności istniejących partnerstw między władzami regionalnymi i lokalnymi a organizacjami gospodarki społecznej w państwach członkowskich; wzywa Komisję do przedstawienia planu działania UE na rzecz przedsiębiorstw społecznych w celu uwolnienia ich pełnego potencjału pod względem zrównoważonego wzrostu gospodarczego;
4. jest zaniepokojony utrzymującym się brakiem inwestycji, który negatywnie wpływa na długoterminowy wzrost i tworzenie miejsc pracy, a także ubolewa w związku z tym nad opóźnieniami w przyjmowaniu programów operacyjnych w ramach polityki spójności w bieżącym okresie programowania; podkreśla zatem znaczenie szybkiego i spójnego wdrażania tych programów w koordynacji z innymi finansowanymi przez UE programami i inicjatywami; przypomina w tym kontekście, że Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) musi być wdrażany w taki sposób, aby zachował on charakter uzupełniający i dodatkowy w stosunku do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, tak aby można było wykorzystać pełny potencjał inwestycji publicznych i prywatnych oraz zapewnić bardziej sprawiedliwą równowagę geograficzną; powtarza, że w ujęciu bardziej ogólnym należy wykorzystywać synergii i komplementarność różnych unijnych funduszy, programów, inicjatyw (w tym programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI) i programu „Horyzont 2020”) oraz inwestycji krajowych, aby maksymalizować pełen wpływ planowanych inwestycji, zmniejszać różnice terytorialne i lepiej osiągać cele strategii „Europa 2020”; zwraca także uwagę na konieczność poprawy wielopoziomowego sprawowania rządów oraz podniesienia ogólnej jakości administracji publicznej, zarówno w ujęciu przekrojowym, jak i pionowym, ze szczególnym naciskiem na zdolności administracyjne, a także usprawnienie przepisów dotyczących zamówień publicznych, poprawę przejrzystości, rozliczalności i walkę z korupcją;
5. dostrzega znaczenie zgodności między instrumentami polityki spójności a szerszymi ramami zarządzania gospodarczego w kontekście wspierania starań na rzecz ożywienia gospodarczego koniecznych do osiągnięcia zgodności z zasadami europejskiego semestru; podkreśla jednak, że legitymacja polityki spójności wywodzi się z traktatów oraz że polityka ta jest wyrazem europejskiej solidarności, a jej główne założenie to wzmocnienie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w UE w drodze zmniejszenia dysproporcji w poziomach rozwoju poszczególnych regionów oraz finansowania

inwestycji związanych z celami strategii „Europa 2020” i zbliżenia UE do obywateli; jest zatem zdania, że środki wiążące skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należytym zarządzaniem gospodarczym powinny być stosowane rozważnie, w sposób zrównoważony i wyłącznie w ostateczności, a ich efekty powinny być zgłaszane; przypomina ponadto, że stosowanie takich środków powinno zawsze być uzasadnione i przejrzyste oraz że przy ich stosowaniu należy brać pod uwagę specyfikę społeczno-gospodarczą danego państwa członkowskiego, tak aby uniknąć ograniczania regionalnych i lokalnych inwestycji, które są absolutnie niezbędne dla gospodarek państw członkowskich, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), gdyż maksymalizują wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy oraz stymulują konkurencyjność i wydajność, zwłaszcza w czasach silnej presji na wydatki publiczne;

6. w odniesieniu do przypadków dwóch państw członkowskich, których dotyczyły decyzje Rady z dnia 12 lipca 2016 r., pociągające za sobą kary w ramach procedury nadmiernego deficytu na podstawie art. 126 ust. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zwraca uwagę na wniosek Komisji z dnia 27 lipca 2016 r. i wydaną następnie decyzję Rady z dnia 8 sierpnia o odwołaniu kar, które mogły zostać nałożone, po uwzględnieniu uzasadnionych wniosków państw członkowskich, trudnej sytuacji gospodarczej, wysiłków reformatorskich obu państw i ich zobowiązania się do przestrzegania zasad paktu stabilności i wzrostu; uważa w związku z tym, że wniosek, by zawiesić część zobowiązań na rok 2017 dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na mocy środków wiążących ich skuteczność z należytym zarządzaniem gospodarczym, powinien uwzględniać opinię Parlamentu, która powinna zostać przedstawiona w ramach zorganizowanego dialogu;
7. wzywa Komisję, by w większym stopniu uwzględniła strategię „Europa 2020” oraz należycie zaangażowała się w osiągnięcie jej kluczowych celów przez usprawnienie jej wdrażania, dokonanie analizy strategicznej w kontekście europejskiego semestru oraz zaproponowanie środków i metod usprawnionego monitorowania wydatkowania unijnych funduszy związanych z celami strategii „Europa 2020”; uważa, że zbliżający się przegląd wieloletnich ram finansowych będzie okazją do przeprowadzenia analizy, oceny i – w razie potrzeby – zwiększenia wartości dodanej europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, a także udzielanego przez nie wsparcia na rzecz osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”, mającej pośredni związek z procesem europejskiego semestru;
8. wskazuje, że wyrównanie nierówności gospodarczych wynikających z różnic w polityce pieniężnej w strefie euro i poza tą strefą jest ważne dla osiągnięcia celów w zakresie spójności terytorialnej;
9. uważa, że zapewnienie przejrzystości i skuteczności wydatków publicznych jest niezbędne dla stworzenia warunków sprzyjających wzrostowi; jest ponadto zdania, że należy bardziej stanowczo dążyć do uproszczenia procedur administracyjnych głównie w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że kilka państw członkowskich zdołało uwzględnić w swoich programach operacyjnych zalecenia dla poszczególnych krajów za pomocą ukierunkowanych inwestycji lub reform podjętych w kontekście warunków wstępnych; wskazuje, że zalecenia dla poszczególnych krajów mogłyby być użytecznym narzędziem rozpowszechniania możliwości inwestycyjnych, a wraz z warunkami wstępnymi w ramach polityki spójności mogłyby odgrywać kluczową rolę, gdyż mają istotne pozytywne efekty mnożnikowe dla szerszego otoczenia

inwestycyjnego; docenia fakt, że inwestycje finansowane z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych już przyczyniają się do realizacji reform strukturalnych i poprawiają ogólne wyniki gospodarcze w państwach członkowskich, jak zalecono w odnośnych zaleceniach dla poszczególnych krajów, a jednocześnie przyczyniają się do osiągnięcia celów strategicznych UE polegających na zapewnieniu wzrostu gospodarczego, dobrej jakości miejsc pracy i zrównoważonego rozwoju w całej Unii, w tym w regionach lub na obszarach, gdzie występują naturalne lub geograficzne utrudnienia;

10. jest zdania, że proponowany program wspierania reform strukturalnych (SRSP) powinien oferować dobrowolnie uczestniczącym w nim państwom członkowskim specjalne i ukierunkowane wsparcie, aby pomóc im w opracowaniu i realizacji reform instytucjonalnych, strukturalnych i administracyjnych, stanowiąc dodatkowe wsparcie, a zarazem powinien zapewniać, aby nie dochodziło do powielania/podwójnego finansowania z innych instrumentów unijnych ani innych, już istniejących, rodzajów pomocy technicznej; zwraca się w związku z tym do Komisji o wydanie jednolitego dokumentu strategicznego ustalającego priorytety i kryteria dotyczące wykorzystania SRSP w koordynacji z innymi unijnymi środkami budowania zdolności; podkreśla, że proponowane przesunięcie, z inicjatywy Komisji, środków budżetowych przeznaczonych na pomoc techniczną w ramach polityki spójności do SRSP nie powinno stanowić precedensu dla przyszłych wniosków.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	8.9.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 26 -: 4 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Victor Boștinaru, Steeve Briois, Andrea Cozzolino, Rosa D'Amato, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Iskra Mihaylova, Jens Nilsson, Andrey Novakov, Stanislav Polčák, Fernando Ruas, Monika Smolková, Maria Spyrali, Ramón Luis Valcárcel Siso, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan, Kerstin Westphal, Joachim Zeller
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Jan Olbrycht, Dimitrios Papadimoulis
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Czesław Hoc, Karol Karski, Julia Reda, Tatjana Ždanoka

28.9.2016

OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2016 (2016/2101(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Bogdan Andrzej Zdrojewski

WSKAZÓWKI

Komisja Kultury i Edukacji zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przyznaje, że bezrobocie wśród ludzi młodych jest niezmiennie wyzwaniem dla Europy; zauważa, że w UE istnieją znaczne różnice pod względem poziomu zatrudnienia; zwraca uwagę, że młodzi Romowie, młodzi ludzie należący do innych mniejszości narodowych lub pochodzący ze środowisk imigranckich, a także młodzi niepełnosprawni znajdują się w trudnej sytuacji na rynkach pracy w większości państw członkowskich; wskazuje w związku z tym na konieczność zreformowania rynku pracy w sposób potwierdzający, że edukacja jest prawem każdego obywatela oraz pierwszym i zasadniczym warunkiem integracji, włączenia społecznego oraz walki z ubóstwem i wykluczeniem;
2. podkreśla ponadto pilną potrzebę reform ukierunkowanych na dualne projekty edukacyjne i szkoleniowe, dostosowujące umiejętności młodych ludzi do obecnych i przyszłych wymogów rynku pracy, przy jednoczesnym silnym zaangażowaniu w przeciwdziałanie dyskryminacji i nierówności, zgodnie z celami strategii „Europa 2020”; zwraca uwagę, że Komisja przyjęła niedawno nowy europejski program na rzecz umiejętności; przypomina w tym kontekście, że popiera Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, która stanowi element gwarancji dla młodzieży oraz narzędzie pomagające państwom członkowskim zapewnić młodym ludziom wsparcie dostosowane do ich potrzeb; apeluje o stałe zaangażowanie UE na rzecz programu Erasmus;
3. podkreśla konieczność dalszych starań o zmniejszenie odsetka osób wcześniej kończących naukę oraz wspierania kształcenia młodych ludzi znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, zgodnie z celami określonymi w strategii „Europa 2020”; zwraca uwagę, że dane przedstawione w monitorze kształcenia i szkolenia za rok 2015 pokazują, że choć poczyniono pewne postępy na drodze do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”, to

jednak istnieje coraz większe ryzyko zwiększenia nierówności przez zepchnięcie na margines osób najbardziej podatnych na zagrożenia, w tym młodych ludzi z różnych środowisk społeczno-gospodarczych i osób z grup defaworyzowanych; zwraca uwagę na konieczność zwiększenia poziomu uczestnictwa w rynkach pracy w przypadku młodych kobiet, zwłaszcza kobiet po urlopie macierzyńskim oraz samotnych matek, a także młodych migrantów, osób o niskich kwalifikacjach, niepełnosprawnych młodych ludzi i wszystkich młodych ludzi zagrożonych dyskryminacją;

4. podkreśla, że polityka rynku pracy ogólnie, a szczególnie dopasowywanie umiejętności w kształceniu i szkoleniu zawodowym musi służyć tworzeniu i wspieraniu wysokiej jakości pewnych miejsc pracy, zgodnie z opracowanym przez MOP programem działań na rzecz godnej pracy; zauważa, że polityka ta musi przyczyniać się do zwalczania zjawiska niepewnego zatrudnienia, umów zerogodzinowych i bezpłatnych staży;
5. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą rozpoczęcia konsultacji na temat utworzenia europejskiego filara praw socjalnych; uważa za sprawę zasadniczą, by inicjatywa ta mogła przynieść bardziej elastyczny rozwój umiejętności i kompetencji, działania z zakresu uczenia się przez całe życie oraz aktywne wsparcie wysokiej jakości zatrudnienia;
6. podkreśla, że przedsiębiorczość społeczna jest rozwijającą się dziedziną, która może pobudzić gospodarkę, a jednocześnie zmniejszyć depryzację, wykluczenie społeczne i inne problemy społeczne; uważa w związku z tym, że nauczanie przedsiębiorczości powinno obejmować wymiar społeczny i takie tematy jak sprawiedliwy handel, przedsiębiorstwa społeczne i alternatywne modele biznesowe, np. spółdzielnie, by sprzyjać powstaniu gospodarki bardziej społecznej, solidarnej i trwałej;
7. apeluje o środki ułatwiające młodym osobom przechodzenie od kształcenia do zatrudnienia dzięki zapewnieniu wysokiej jakości staży i praktyk zawodowych, dających młodym ludziom wyraźnie określone prawa obejmujące dostęp do systemu ochrony socjalnej, a także dzięki zapewnieniu wiążących umów na piśmie oraz uczciwego wynagrodzenia, by zagwarantować, że nie będą oni dyskryminowani w dostępie do świata pracy;
8. przypomina, że poziom finansowania edukacji w państwach członkowskich jest wciąż niski w porównaniu z sytuacją sprzed kryzysu, i apeluje o zwiększenie inwestycji w infrastrukturę edukacyjno-szkoleniową oraz o zapewnienie jakości i adekwatności systemu edukacji i szkoleń za pomocą wszelkich dostępnych europejskich instrumentów finansowania, zwłaszcza funduszy strukturalnych (EFRR i EFS) oraz EFIS; ponownie zauważa, że zrównoważone inwestycje w edukację i kulturę zwiększają szanse zatrudnienia oraz przyczyniają się do zrównoważonego wzrostu i tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy w UE; ponadto wzywa państwa członkowskie do ukierunkowania inwestycji na edukację włączającą, która odpowiada na wyzwania społeczne, jeżeli chodzi o zapewnienie wszystkim równego dostępu i równych szans, między innymi przez rozszerzenie możliwości wczesnej edukacji dzieci i kształcenia dorosłych oraz ułatwienie powrotu do edukacji i szkoleń młodym ludziom, którzy zrezygnowali z kształcenia formalnego;
9. podkreśla potrzebę reform strukturalnych i modernizacji systemów edukacji szkolnej oraz systemów kształcenia i szkolenia zawodowego w państwach członkowskich, w tym

zastosowania całościowego podejścia do uczenia się i nauczania, wspierającego innowacje i kreatywność oraz korzystanie z technologii cyfrowych; podkreśla potrzebę wspierania lepszego współdziałania UE i państw członkowskich oraz ułatwiania wymiany najlepszych praktyk wśród państw członkowskich;

10. podkreśla konieczność wzmocnienia synergii między kulturą a edukacją oraz propagowania kształcenia humanistycznego, stanowiącego kluczowe narzędzie rozwoju krytycznego myślenia oraz kreatywnych i uniwersalnych umiejętności i kompetencji, a także wartości obywatelskich, które pomagają uczniom stać się aktywnymi, odpowiedzialnymi i wolnymi od uprzedzeń członkami społeczeństwa; uważa, że potrzeba więcej inwestycji publicznych, by utrzymać i zwiększyć jakość systemów opieki zdrowotnej i edukacji oraz jakość usług świadczonych obywatelom, a także by zapewnić warunki sprzyjające rozwojowi gospodarczemu;
11. podkreśla, że nadal zbyt wysokie poziomy bezrobocia pokazują, iż zdolność tworzenia miejsc pracy w większości państw członkowskich jest wciąż ograniczona; podkreśla, że potrzebne są dalsze działania, prowadzone w konsultacji z partnerami społecznymi i zgodnie z krajowymi praktykami, aby rynki pracy ogólnie bardziej sprzyjały włączeniu społecznemu; wyraża zaniepokojenie faktem, że większość tworzonych nowych miejsc pracy jest niskiej jakości, charakteryzuje się niskim wynagrodzeniem i niepewnymi warunkami zatrudnienia, a tym samym nie jest w stanie w sposób istotny stymulować konsumpcji i popytu wewnętrznego;
12. przypomina, że edukacja pozaformalna i nieformalna może odgrywać kluczową rolę, zwłaszcza wśród grup zmarginalizowanych, w rozwijaniu i utrzymywaniu umiejętności niezbędnych, by dać młodym ludziom możliwości zatrudnienia, np. umiejętności z zakresu przedsiębiorczości, zdolności przywódczych i budowania potencjału;
13. podkreśla konieczność poprawy ogólnej zdolności UE do tworzenia i utrzymywania wysokiej jakości miejsc pracy, a tym samym do zmniejszenia wysokich poziomów bezrobocia, a jednocześnie zwraca uwagę, że migracja może odegrać istotną rolę, m.in. dzięki programom edukacji uzupełnionym o efektywne wydatki publiczne na wysokiej jakości inwestycje społeczne zrównoważone pod względem środowiskowym w celu włączenia pracowników na rynek pracy i zmniejszenia bezrobocia;
14. podkreśla konieczność uwzględnienia specjalnych potrzeb edukacyjnych ludzi młodych należących do mniejszości etnicznych i środowisk imigranckich, a także młodych osób niepełnosprawnych, przy należyтым poszanowaniu różnorodności kulturowej i językowej Unii;
15. wzywa państwa członkowskie do podniesienia atrakcyjności programów i studiów w zakresie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, aby rozwiązać istniejący problem niedoboru w tych dziedzinach oraz zintensyfikować rozwój umiejętności cyfrowych i umiejętności korzystania z mediów na wszystkich poziomach edukacji;
16. podkreśla, że reformy edukacji i szkoleń zostały pomyślnie przeprowadzone tam, gdzie partnerzy społeczni uczestniczyli w konsultacjach dotyczących semestru europejskiego;
17. z zadowoleniem przyjmuje wkład programu Erasmus+ we wspieranie mobilności i wymiany kulturalnej wewnątrz UE oraz z państwami trzecimi; wzywa do lepszego

propagowania i wykorzystania europejskich narzędzi przejrzystości, mobilności i uznawania zdobytych umiejętności i kwalifikacji na szczeblu europejskim, aby dać większe gwarancje i pewność integracji zawodowej i społecznej młodym ludziom chcącym wykorzystać mobilność, by zwiększyć swoje możliwości uczenia się i zatrudnienia; przypomina również o konieczności zapewnienia możliwości mobilności w szkoleniach zawodowych młodzieży defaworyzowanej oraz osobom napotykaającym różne formy dyskryminacji;

18. podkreśla, że zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. należy do 2018 r. doprowadzić do walidacji kompetencji, umiejętności i wiedzy nabywanej w drodze edukacji nieformalnej, pozaformalnej i uczenia się przez całe życie; w związku z tym zwraca uwagę, że uznawanie kompetencji ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia dostępu do edukacji formalnej i nowych możliwości zawodowych, a jednocześnie wzmacnia poczucie własnej wartości i motywację do nauki; podkreśla, że niektóre państwa poczyniły znaczne postępy, jeżeli chodzi o rozwój odnośnych ram prawnych, zaś inne mają trudności w opracowywaniu całościowych strategii walidacji; podkreśla w związku z tym potrzebę opracowywania całościowych strategii umożliwiających walidację;
19. podkreśla, że sektor kultury i sektor kreatywny znacznie przyczyniają się do zatrudnienia młodzieży, gdyż pracuje w nich średnio więcej młodych ludzi niż w jakimkolwiek innym sektorze; zauważa, że ponad 6 milionów osób w UE pracuje w sektorze kulturalnym; zaznacza, że dalsze wspieranie sektora kultury i sektora kreatywnego oraz inwestowanie w nie przyniesie korzyści w postaci tworzenia nowych miejsc pracy i zwalczania bezrobocia wśród młodzieży, w związku z czym apeluje o większe wykorzystanie unijnych programów finansowania, zwłaszcza „Horyzont 2020” i EFIS; w tym kontekście podkreśla, że przedmiotem szczególnego zainteresowania młodych ludzi są najnowocześniejsze technologie, media kreatywne i technologie informacyjno-komunikacyjne;
20. ponownie podkreśla, że program „Europa dla Obywateli” to jedyny program UE poświęcony wyłącznie propagowaniu aktywnego obywatelstwa europejskiego, wzmacnianiu spójności społecznej i tworzeniu możliwości gospodarczych dzięki budowaniu partnerstw ponadnarodowych, a także partnerstw i sieci miast;
21. podkreśla kluczową rolę badań naukowych i nauk ścisłych w zapewnianiu trwałego wzrostu gospodarczego i sprzyjaniu współpracy międzynarodowej; zaleca w związku z tym ciągle inwestowanie w badania akademickie i naukowe w ramach programu „Horyzont 2020”, by osiągnąć cel, jakim jest 3 % nakładów na badania i rozwój, zgodnie ze strategią „Europa 2020”.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	26.9.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 16 -: 4 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Isabella Adinolfi, Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Nikolaos Chountis, Silvia Costa, Mircea Diaconu, María Teresa Giménez Barbat, Petra Kammerevert, Andrew Lewer, Stefano Maullu, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Michaela Šojdrová, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Lybacka
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Ernest Maragall, Emma McClarkin, Martina Michels

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

Data przyjęcia	11.10.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 39 -: 14 0: 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gerolf Annemans, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Esther de Lange, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Petr Ježek, Barbara Kappel, Georgios Kyrtzos, Alain Lamassoure, Philippe Lamberts, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Marisa Matias, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Michael Theurer, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Miguel Viegas, Beatrix von Storch, Jakob von Weizsäcker, Pablo Zalba Bidegain, Sotirios Zarianopoulos
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Alain Cadec, Ashley Fox, Sophia in 't Veld, Thomas Mann, Emmanuel Maurel, Siôn Simon, Joachim Starbatty, Tibor Szanyi, Romana Tomc